

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 8. — Listy należy frankować. — Reklamae otwarte wolne od opłaty.

Telefon redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 zł. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 zł. 90 ct. miesięcznie.

"Przewodnik naukowy i literacki", dodatek miesięczny do "Gazety Lwowskiej", otrzymują cało i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwszy 75 ct., drugi 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

"Tygodnik Ilustrowany", dla prenumeratorów "Gazety Lwowskiej" kosztuje we Lwowie rocznie 10 zł., półrocznie 5 zł., kwartalnie 3 zł. 50 ct., miesięcznie 84 ct. Na prowincyi: rocznie 12 zł. 60 ct., półrocznie 6 zł. 30 ct., kwartalnie 3 zł. 15 ct., miesięcznie 1 zł. 5 ct.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.

Inseraty przyjmują: w Austrii i Niemczech wszystkie agencye anonów; we Francyi, w Paryżu wyłącznie agencya pana Adama, Boulevard Raspail, Nr. 105 bis.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Jej Ces. i Król. Wysokość Najdostojniejsza Arcyksiężna Marya Walerya, Małżonka Jego Ces. i Król. Wysokości Najdostojniejszego Arcyksięcia Franciszka Salvatora, powiła szczęśliwie w piątek, 17 lutego, o godzinie 7 minut 35 rano w Lichtenegg Arcyksięcia.

1. Biuletyn.

Jej Ces. i Król. Wysokość Najd. Arcyksiężna Marya Walerya i nowonarodzony Arcyksiążę mają się dobrze.

Lichtenegg, 17 lutego 1893.

Dr. Albin Saller m. p.

2. Biuletyn.

Stan zdrowia Jej Ces. i Król. Wysokości Najd. Arcyksiężnej Maryi Waleryi, po spokojnie spędzonej nocy, jest odpowiednio okolicznościom zadawalający. Temperatura 36-7. Nowonarodzony dobrze rozwinięty Arcyksiążę ma się dobrze.

Lichtenegg, 18 lutego 1893 o godzinie 9 rano.

Profesor dr. Gustaw Braun m. p.
Lekarz przyboczny dr. bar. Widerhofer m. p.
Dr. Albin Saller m. p.

3. Biuletyn.

Stan zdrowia Jej Ces. i Król. Wysokości Najd. Arcyksiężnej Maryi Waleryi jest zadawalający. Temperatura 37-02.

W stanie nowonarodzonego Arcyksięcia nie zaszła żadna zmiana.

Lichtenegg, 18 lutego 1893, godzina 7 wieczorem.

Profesor dr. Gustaw Braun m. p.
Dr. Saller m. p.

P. Minister handlu zatwierdził ponowny wybór Adolfa H. Byka na prezydenta, a Michała Kulaka na wiceprezydenta Izby handlowej i przemysłowej w Brodach na rok 1893.

Wysokie c. k. Ministerstwo handlu reskryptem z dnia 11 listopada 1892 l. 53.343 przedłużyło na rok czwarty udzielony Stanisławowi Dzbańskiemu we Lwowie reskryptem z dnia 9 października 1889 l. 19.674 wyłączny przywilej na urządzenie kłozetu z przyrzędem do posypywania proszkiem torfowym.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 20 lutego.

Leon XIII.

Wszędzie, dokąd przedostaje się światło Ewangelii św., gdzie słycać głoszone słowo Boże i gdzie znak Męki Pańskiej się wznosi, gdzie tylko cywilizacya a z nią wiara Chrystusowa znalazły przystęp: na całej ziemi

biegnie w chwili obecnej myśl ludzka, płyną życzenia, kierują się uczucia duszy i serca ku jednemu celowi: do stóp Stolicy Apostolskiej i Tego, który na niej obecnie zasiada, do widomej Głowy Kościoła Bożego na ziemi, Papieża Leona XIII. Dążą tam zapewnienia miłości i przywiązania od milionów wiernych, płyną słowa życzeń i modlitwy, podążają za stępy pielgrzymów...

Wspaniałe to objaw jedności Kościoła, ogarniający ludzi i ludy najprzeróżniejszych szczepów i krajów, wspaniałe objaw ezei i hołdu dla Chrystusowego Namiestnika!

Pięćdziesiąt lat wczoraj minęło, jak za pontyfikatu Grzegorza XVI, w Rzymie, w kościele św. Wawrzyńca, z rąk kardynała Lambruschiniego, papieskiego sekretarza stanu, odebrał ks. Joachim Pecci, od lat piętnastu obecnie Papież Leon XIII, biskupie święceni. Przez długi szereg lat był on jednym z najpierwszych i najzdolniejszych wykonawców woli poprzedników swoich na Stolicy Piotrowej, aż wreszcie i na niego przyszła kolej wziąć na swe ramiona urząd namiestniczy w obejmującej świat cały instytucyi katolickiego — powszechnego Kościoła.

Postać Leona XIII i Jego działalność jako Papieża, znaczenie Jego w dziejach Kościoła i w dziejach świata, osądzić słusnie i należycie będzie mogła dopiero potomność, — ale ta cześć, którą Mu dzisiaj oddaje nie tylko świat katolicki, lecz także świat Kościołowi katolickiemu obcy lub zgoła przeciwny; to wrażenie, które tkwi w nas jeszcze niezatarte, a jakie wywołały wspaniałe pod względem szerokości poglądów, wielkości uczucia, piękności myśli i natchnione prawdziwym duchem Bożym Jego pisma; to uznanie, które potrafił zdobyć dla siebie i dla Kościoła swoją rozumną polityką, mądrością rad swoich, szlachetnością tendencji, i zrozumieniem potrzeb ducha i czasu, — stawiają Go już dzisiaj niezwykle wysoko, zarówno jako

myśliciela, polityka, a przede wszystkim jako Papieża.

Więc nie dziw, iż ze wszystkich stron świata wznoszą się w pięćdziesięcioletnią rocznicę udzielenia Leonowi XIII święceń biskupich, błagania, by Wszechmojny Temu świętobliwemu Starcowi i Arcypasterzowi, jak najdłużej jeszcze pozwolił sterować nawą Chrystusowego Kościoła. Głos ten płynie do Stwórcy ze wspaniałych świątyń Pańskich i z małych wiejskich kościółków, a z tym powszechnym, katolickim chórem łączymy się i my — naród ubogi, chociaż niepośledni, a w zasługach około sprawy Kościoła nie ostatni.

Tradycjom swoim i głosowi powszechnych katolickich uczuć zawsze wierny, za opiekę i błogosławieństwo, jakie na niego tylokrotnie ze Stolicy Apostolskiej spływały, głęboko wdzięczny — naród nasz przez usta najpierwszych swoich i najbardziej maluczkich, składa u stóp Leona XIII, głębokiego myśliciela i wielkiego Papieża a następcy ukochanego nam Piusa IX, hołd wierności i czci głębokiej, której wymownym wyrazem był obchód, którego opis podajemy poniżej.

Obchód odbył się w sobotę wieczorem, w przeddzień właściwego dnia jubileuszowego w sali kasyna miejskiego.

Sala przedstawiała niezwykle uroczysty, odświętny kolorytem swoim imponujący widok. Ulubione to miejsce zebrań towarzyskich zmieniło się w rodzaj świątecznego przybytku. Salę przystrojono draperjami o kolorach białym i złotym, a u stropu, nad estradą, zawieszono piękną dekoracyę, przedstawiającą godła władzy papieskiej, t. j. tyarę potrójną i klucze Piotrowe. Na estradzie po lewej stronie wzniesiono trybunę dla mowców. Już na długo przed godziną oznaczoną poczęła się sala zapełniać przybywającymi uczestnikami uroczystości i niebawem zapełniła się tak szczerze, że literalnie szpilki rzucić nie było można. Pierwsze rzędy foteli przed

MOWA

Stanisława hr. Tarnowskiego

wypowiedziana na uroczystości Papieskiej Arcybactwa Arch. Michała w Wiedniu d. 12 b. m.

Pierwsze moje słowa niech będą słowami serdecznego podziękowania za zaproszenie, którem zostałem zaszczycony. Jak sobie mam je tłumaczyć? Jeśli się nie mylę, obecność moją tu należy uważać, jako skromną oznakę tej powszechności, która jest znamięm, prawem i istotą katolickiego Kościoła, która łączy i ludy wszystkich krajów i języków łączy w tejsamej wierze, w tejsamej miłości dla Kościoła i Jego widomej Głowy (*brawo!*); jest ona niemniej oznaką wierności i przywiązania dla wspólnego wszystkich krajów koronnych Ojca (*brawo!*), który, jak prawdziwy Ojciec wszystkich (*brawo!*), sprawił, że ludom, pod jego berłem pozostającym, dobro Dynastyi i dobro Monarchii zarówno leży na sercu. (*Oklaski*). Dlatego, sądzę, powołany tu zostałem jako katolik i jako Polak, dlatego też wołam z całego serca: Niech żyje Papież! Niech żyje Cesarz (*Zywe oklaski*).

A teraz, wielce czeigodni panowie, użycie mi krótkiej chwili uwagi i pobłażliwej cierpliwości.

Cóż właściwie można dodać do tego, co poprzednicy moi wyjaśniali z taką bystrością i z taką jasnością. Dziejopisowie pracować będą dziesiątki lat, nim wyczerpią cały zakres prac Leona XIII (*oklaski*); pokolenia przemina, zanim stanowisko jego w pochodzie ludzkości będzie należycie zrozumianem i ocenionem. Skreślić pobieżne zarysy rozlicznych kierunków jego błogiej działalności, o ile ona przez współczesnych objęta i pojęta być może — oto wszystko do czego

zdolni jesteśmy w mowach naszych i piśmiech.

Mnie niech będzie wolno zwrócić uwagę czeigodnego zgromadzenia na jedną zasługę Ojca św., na jeden moment jego bogatej i wielostronnej działalności.

Od wieków pojawiała się tu i owdzie twierdzenie, od XVIII zaś stulecia głosi się już powszechnie i otwarcie, że istnieje rozdźwięk między wiarą a myśleniem i badaniem, między katolickim Kościołem, a wiedzą i jej postępem. Nie pomagają tu fakty, dowody jasne, oczywiste i ogólnie znane: ani hordy barbarzyńców, wychowane i wykształcone przez Kościół, ani cała kultura wieków średnich, ani potężny rozkwit sztuki i umiejętności na wstępie do nowożytnego dziejów okresu, któremu podobno Rzym nie był zupełnie obcy, ani Kopernik, który swoje *Revolutiones Orbium Coelestium* poświęcił jednemu z Papieży (*żywe oklaski*) i uznany przezeń, do dalszej zachęcony został pracy.

Wszystko to, puszczane w niepamięć, nie znaczący nic, nie miało żadnej wagi. Zapadło postanowienie, że reformacya (a po niej racjonalizm) są jedynym i wyłącznym źródłem wiedzy i postępu, katolicyzm zaś jest synonimem zastoju i ciemnoty. W ciągu półtora wieku wzrosły i wychowywały się w tym błędzie pokolenia, nie tylko w innowierczych, lecz i w katolickich krajach, a skutki tego posiewu oczywiście nie dały na się długo czekać. Ztąd płynie mianowicie ów brak zaufania do Kościoła, owa obojętność, owa głęboka nieznanomość nauk, dziejów i istoty Kościoła, tak częsta niesłaby między katolikami, a tak pomocna tym wszystkim, którzy usiłują rozpowszechnić i narzucić światu swój ideał: człowieka bez stwórcy i sędziego, ludzkości bez Boga.

Gdzież przyczyna, że obecnie pod tym względem widoczną sprostredcz można zmianę? Czego to znakiem, że wybrane duchy — nawet nie katolickie — poczynają przyznawać, że Kościół nie jest tym wrogiem wszelkiej

oświaty, za jakiego oddawna był uważany? Ze w owym państwowym i społecznym ustroju, który się pod jego pieczę rozwijał, nie wszystko było niewolą i tyranją, nędzą i gwałtem? Ze w jego naukach, radach i wskazówkach, które teraz ludzkości podaje, tkwi przecież dziwna znajomość praw, treści i warunków ludzkiego życia, że w nim jest mądrość głęboka? Szczególniej we Francyi, fakt ten nie rzadko zauważyć można, a jest on tem dziwniejszy, że tak mówią i piszą niekatolicy.

Zapewne zwrot ów nietylko i niewyłącznie Ojcu św. przypisać należy; wynik to długich, bolesnych doświadczeń i rozczarowań. W różne kolejno wierzono systematy filozoficzne i polityczne, usiłując je w życie wprowadzić, wtłoczyć w nie ludzkość: a gdzież ich kres? Filozoficznego w filozofii „nieświadomego“ (*brawo! brawo!*), politycznego w gróźnym niebezpieczeństwie społecznego *bellum omnium contra omnes* (*brawo! brawo!*). Te ustawiczne wstrząśnienia, chwianie się wszystkich stosunków, wszystkich pojęć, wszystkich systematów, ta dręcząca atmosfera niepewności, która nas otacza ciężką i duszną chmurą — oto przyczyny, które wzbudziły w wielu głowach pytanie, a w wielu sercach tęsknotę za pewnym gruntem i silną podstawą. Gdzież one? Gdzie mogą znaleźć równowagę i punkt oparcia? Dlaczego nie chwycie się ten Kościół, jak wszystko inne?

W tym czasie zniechęcenia, rozczarowania, nawet zwątpienia, występuje Leon XIII, właściwy mąż w stosownej chwili, i wskazuje wśród tych niepewności wszystkim wątpiącym i rozpaczoną katolickie prawdy i zasady, jak niegdyś Mojżesz wskazywał miedzianego węża. (*Oklaski*).

Od czego miał rozpocząć? Wśród tego zamętu wszystkich stosunków społecznych, których przyczyną jest zamęt wszystkich pojęć człowieka o sobie i o swem przeznaczeniu — co było najpotrzebniejsze? Z pewnością sprostowanie owych pojęć zasadniczych,

na których się opiera etyczna świadomość każdego człowieka, a więc jego charakter i jego życie. Chemiczne połączenie starego poglądu i nowożytnego racjonalizmu wydało filozofię, która w rozmaity, lecz zawsze fałszywy sposób uczy nas poznawać samych siebie. Był czas, aby przyłożyć siekiere do korzenia; był czas, aby ludzkości dać pewną podstawę tych filozoficznych pojęć, które, jasne i proste, zaczerpnięte z natury ludzkiej, tem samem muszą być zgodne z boską ideą człowieka i jego przeznaczenia. Tak też encyklika *Aeterni Patris* była jednym z pierwszych dzieł Leona XIII. Wobec błędnej po wszystkich manowcach filozofii, i właśnie w czasie, kiedy dochodziła w końcu do filozofii „nieświadomego“, do przeczenia wszelkiej świadomości, właśnie w tej chwili nastąpiło odrodzenie chrześcijańskiej filozofii. Od dawna na pogrzebaną uważaną, wyszydzone, zapomniana, podnosi się i domaga się swych praw, swego miejsca między czynnikami, dźwigniami oświaty i postępu. (*Oklaski*).

Jeśli chodzi o *cognitio causarum*, ma i ona do powiedzenia swoje słowo. (*Zywe oklaski*). Rzecz niespodziewana, dziwna: nie podniósł się żaden głos, któryby jej tego prawa odmawiał. Bywa zwalczana; — przemilczana i wyszydzana nie jest już więcej. Zdobyła napowrót swoje znaczenie, swoje stanowisko, swój wpływ; tego nawet przeciwnicy nie mogą zaprzeczyć. A jeśli prawdy, które zawiera, z biegiem czasu się rozpowszeczną i sprostuja wiele błędnych pojęć, jeśli w przyszłości sumienie będzie jaśniejsze, wola uczciwsza, moralny zmysł bystrzejszy, niż dziś, wówczas Leon XIII, jako sprawca tego zwrotu, tego prawdziwego postępu, sławiony będzie i błogosławiony. (*Zywe oklaski*).

Jest to jednak tylko początek dzieła; musi ono być wszechstronnie udoskonalone. Zwalczana i podkopywana przez wszystkie nauki razem, musi chrześcijańska prawda każdy atak równą bronią odeprzeć. Nie za-

estrada zajęli dostojnicy duchowni: księża Arcybiskupi Morawski, Sembratowicz i Issakowicz, oraz ks. biskup Puzyna, obok zasiadł JE. Namiestnik Kazimierz hr. Badeni, Marszałek krajowy JE. ks. Eustachy Sanguszko i zastępca Marszałka krajowego p. Antoni Chamiec, Wiceprezydenci p. Jan Lidl, dr. Michał Bobrzyński, dr. Witold Korytowski, przewodniczący ks. Windisch-Graetz, dalej członkowie Wydziału krajowego, prezydent sądu krajowego wyższego, JE. br. Simonowicz, Wiceprezydent dr. Tchorznicki, prezydent sądu kraj. p. Piątkowski, wiceprezydent p. Białoskórski, senat akademicki z rektorem ks. dr. Paliwodą, grono profesorów Politechniki, członkowie krajowej Rady szkolnej, w ogóle reprezentanci wszystkich wyższych władz i urzędów. Liczne reprezentowaną była Rada miejska pod przewodnictwem prezydenta p. Mochnackiego, wiceprezydenta dr. Mochnackiego i delegata Michalskiego. W świetnym zebraniu widzieliśmy nadto bardzo wielu bawiących we Lwowie przedstawicieli rodów szlacheckich, liczne grono pań, zastęp inteligencji i w ogóle wszystkich warstw aż do młodzieży akademickiej, która także w licznych stawiła się szeregach. Wszyscy uczestnicy uroczystości byli w strojach galowych, a nastroj panował uroczysty.

Z uderzeniem godz. 6 wstąpił na mównicę JE. ks. Eustachy Sanguszko i zagał uroczysty obchód następującą przemową:

Wzywamy przez komitet urządzający do zagażenia dzisiejszego obchodu, dopełniam tego zaszczytnego obowiązku całym sercem. Wszak chodzi o oddanie najgłębszej czci Głowie Kościoła.

Chodzi jeszcze o coś więcej. Chodzi o zrozumienie kierunków działalności, które społeczeństwu katolickiemu wskazuje Ojciec święty; o podjęcie współdziałania tego społeczeństwa w pracy obywatelskiej, — której jaśniejszy przykład daje on nam od czasu wstąpienia swego na Stolicę Apostolską.

Temu lat kilkanaście byłem w Rzymie po raz pierwszy i niestety dotąd po raz ostatni. Byłem jak wszyscy w Watykanie, widziałem tam starca o głębokim oku myśliciela, którego cała szlachetna postać zdawała się mieć coś nadziemskiego, który zdawał się mieć tyle tylko ziemskiej powłoki, ile jej potrzeba by nie był czystym duchem: był to od niedawna dopiero zasiadły na Stolicy Piotrowej Leon XIII. A kiedy wzruszony odszedłem, myślałem: do takich niezawodnie należy niebo, ale co będzie z nami, społeczeństwem katolickim, co będzie z tymi tysiącami doczesnymi interesami Kościoła? Czy ta wychudła ręka będzie miała siłę dźwżyć ciężkie berło 200 milionów katolików, w tych czasach tak trudnych, w czasach ciągłych ewolucji w świecie starym, tak na polu religijnym, jak politycznym, społecznym i naukowym? Od tego czasu lat 14 minęło, okazało się wnet, że moje obawy, które zresztą wielu podzielało, za szczególną łaską Boską, były ponne. Nigdy pewniejsza ręka nie trzymała tysiącznych nici akcji politycznej, ni-

gdy równie śmiało nie wkroczyło w arenę socjalnych zadań, nigdy energiczniejszej, płodniejszej, wytrwalszej inicjatywy nie widziano ze Stolicy Piotrowej.

Najprzód więc aby czoło stawić nauce nowożytnej, której kierunek materialistyczny groził klęską Kościołowi, wznawia Papież naukę filozofii św. Tomasza z Akwinu.

Nie usuwa Kościoła od prądu nowoczesnej nauki, lecz rzuca go niejako w ten wir najróżniejszych kierunków, uzbrojony w system filozoficzny, silny odwiecznymi prawdami Ewangelii.

Z wysokości, na której stoi, widzi nie tylko świat stary nurtowany teoryami, przeobrażony po części fałszywie zrozumianą cywilizacją; oko jego dostrzega światy nowe, pole niezmiernie działania dla katolicyzmu, który jest nietylko ucieczką dla przesyconych nauką, ale i przytuliskiem dla tych prostaczków, dla tych w niemowlęctwie odwiecznym pogrążonych ludów potomków wyklętego Chama, których inni wyrodni ludzie za bliźnich uważać nie chcą.

Piorunuje tedy przeciw niewolnictwu i nasyła całe legiony misjonarzy w kraj nieznan, zwany przez podróżnych ciemnym kontynentem.

Mniemało wielu, że Kościół związany jest z pewnymi formami ustroju społecznego, które co prawda wyrosły i zakorzeniły się w czasach głębokiej wiary. Zdawało się nieprzyjaciółom Kościoła, że burzą jedno, burzą i drugie. Zapomnieli, że wiara jest kwiatem, który może najlepiej na ruinach kwitnie.

Zdawało im się, że Kościół razem z ustrojem społecznym utonie w falach coraz to wzrastającej z niepohamowaną siłą demokracji.

To też nie bez zdziwienia usłyszeli oni z ust watykańskiego mędrca, że forma rządu czy ustroju społecznego jest dziełem ludzkim, podlegającym zmianom, i prądom, zaś Kościół jest dziełem wiecznym, boskiem, którego treść religijna jest do wszystkich i zawsze zastosowaną, i każdego czy to najpotężniejszego z monarchów, czy najniebezpieczniejszego z czarnych niewolników duchowo podnieść i do nieba w poczet wybranych Pańskich wprowadzić może.

Kościół więc demokracji się nie boi; on sam jest przeciw odwieczną demokracją w najszczytniejszym tego słowa znaczeniu, równością przed Bogiem i protestem przeciw wszelkiej niesprawiedliwości legalnej czy nielegalnej, czy ma ona swe źródło w woli jednego, czy w woli mas.

Toć to demokracja, nieoparta na zdradzie, lecz na najświętszym z praw: na prawie miłości.

Prawo miłości! Ta myśl w abstrakcji zdaje się tak prosta, a przecież trzeba było Boskich ust na ziemi, aby ją wypowiedzieć.

Nigdy więcej ludzkości nie było koniecznym je przypominać, niż dziś.

Nigdy walka między społeczeństwami, t. z. grupami interesów; warstwami społecznymi zaczęła się i jest już w toku. Występuje w obec tego Głowa katolickiego Kościoła i przedstawia w wyraźnych rysach istotę tych zagadnień, wskazując na kierunek, w jakim znaleźć można pokojowe i sprawiedliwe ich rozwiązanie. W omawianiu tych zagadnień, które nas poruszają namiętnie, zachował Kościół tę spokojną i jasną mądrość, która wszystko chwytła i wyklada, co jest istotnym, przyrodzonym, niezmiennym. Zna on naturę i istotę wolności, początek i granice publicznej władzy, wzajemne prawa i obowiązki, związane nierozdzielnie z każdym społecznym życiem. Te podstawy i zasady społecznego życia znał Kościół zawsze i zawsze je stosownie do potrzeb czasu przypominał. W tym prawdziwym chaosie pojęć i tendencji, którego obraz przedstawia nasza epoka, było obowiązkiem i misją Kościoła, a równocześnie i dobrodziejstwem dla ludzkości, że te zasady i warunki normalnego bytu i równowagi społecznego organizmu, jasno i zwięźle zostały wyłożone. (Zywe oklaski).

Tak jasno, tak wyczerpująco, tak łatwo zrozumiale, a przytem tak gruntownie, nigdy jeszcze nie zestawiono nauki Kościoła o politycznym i społecznym życiu, jak się to stało w encyklikach Leona XIII. (Ponownie żywe oklaski).

Pierwsza — *Inscrutabili* — może być uważana za przedmowę, za wszystko obejmujący program całości. Następuje po niej *Quod Apostolica numeris* (1878), która bada i wyjaśnia istotę i skutki socjalizmu. *Arcanum Divinae Sapientiae Consilium* zajmuje się podstawą wszelkiego społecznego życia, rodziną i małżeństwem. Niejedną ważną (jak *Humanum Genus*), muszę z braku czasu pominąć, nie można jednak nie uznać ciągłego i silnego związku i systemu w traktowaniu tych zagadnień. (Oklaski). Nadchodzi nakoniec (1885) *Immortale Dei* i rzuca światło na odwieczne i ciągle się wynurzające przeciwieństwa pomiędzy kościelną i świecką władzą. Gdzież prościej, trafniej i wyraźniej przedstawione i odznaczone były prawa,

cznemi, wreszcie jednostkami, nie była więcej zastrzeżoną jak dziś.

Nie jest to walka krwawa, nasz wiek krwi nie lubi — ale jest tem bezwzględniejszą, że zwykle bezkrwawą. W tem ciągłym wzajemnym tłoczeniu się, góruje walka o chleb, tak zwana kwestya socjalna, kwestya bogactwa i ubóstwa.

Prawda, że na świecie zrobiło się miejscami ciasno; więcej jednak do jej wywołania przyczyniło się co innego:

Rozbudzenie aspiracji wszystkich do wszystkiego. I tej kwestyi Kościół się nie boi. Czyż Ewangelia jej nie tyka, czyż jej niekąd nie rozwiązuje? Czyż nie mówi bogatym: wasze bogactwo jest niezem, chyba groźnym niebezpieczeństwem dla was, jeśli się nim nie umiecie dzielić z ubogimi. A ubogim mówi: Wasze ubóstwo nie jest upośledzeniem; dobrowolne jest radą ewangeliczną, przymusowe jest jeszcze godnością, dostojnictwem prawie, jeśli jest w prawdziwie chrześcijańskim duchu znoszone; osoba uboższego jest uświęcona. — To też w wiekopomnej Bulli: *„Rerum novarum“* rzucił Papież te skarby mądrej miłości w masę katolickie, i mówi:

W tem, ale w tem tylko — rozwiązaniu waszych kwestyj.

Nie jest to wprawdzie rozwiązaniem kwestyi ogólnego dobrobytu, bo tego Kościół nikomu nie obiecuje. Nikomu nie powiada: cierpieć nie będziesz; owszem każdemu powiada: cierpieć musisz, po to tu jesteś.

Ale zarazem powiada: kochać musisz. Jak będziesz cierpiał i kochał nie będziesz nieszczęśliwym.

Do przekonania młodych to nie zawsze trafia, trzeba mieć doświadczenie życia, żeby to zrozumieć. Ale o prawie dobrobytu Kościół nic nie mówi. W zastosowaniu do jednostek niestety, to się zbyt często interpretuje jako prawo do używania.

Więc coż się stało w Kościele nowego? zapyta może ktoś. — W samym Kościele nic się nie zmieniło. Otworzył Papież na rościę bramy Kościoła sprawom nowym; o to wszystko co się stało. Ale to bardzo wiele, — naszą rzeczą, społeczeństw katolickich, jest: wprowadzić tam te sprawy nowe i zacerpnąć ze źródła prawd odwiecznych wiary, to, co nam dziś w obec przekształcających się stosunków potrzebne. Nakłada to na społeczeństwo konieczność skupienia ducha; nakłada pracę wielką i obowiązki a nawet i niektóre prawa. Wszak w ten sposób pojęte sprawy Kościoła nie są i być nie mogą wyłącznie atrybucją episkopatu i kleru. I my świeckie społeczeństwo katolickie mamy ważne słowo do powiedzenia, ciężkie zadanie do spełnienia.

To też wszystkie bez wyjątku społeczeństwa katolickie, te córki Kościoła, jednoczą się i skupiają w cieniu wielkiej postaci Leona XIII. Z pomiędzy tych cór, jedną z najwierniejszych jest matka nasza. Kościół polski był i jest jednym z filarów katolicyzmu. Odłam tego Kościoła jest w nieszczę-

ściu, a choć o sprawach jego tu mówić nie chcę, to jedno czuję, o tem jednym głęboko jestem przekonany, że nigdy dobrze zrozumiane interesa katolicyzmu z interesami naszego narodu w sprzeczności być nie mogą. Tego nas uczy doświadczenie, tego nas uczy cała historia, ta wielka nauczycielka.

Nie wątpię ani na chwilę, że wie to dobrze wielki myśliciel Watykanu, i że otaczając ojcowiskiem sercem wszystkie narody katolickie, jak każdy ojciec, podwójnie kocha dziecko, które cierpi.

Poruszyłem tutaj może nieudolnie bardzo wielkie sprawy, ale myśli te narzuciły mi się same, gdy rozmyślałem znaczenie dzisiejszego obchodu.

Koneczę to przemówienie życzeniem, by Ojciec św. jak najdłużej przyswiecał światu przykładem olbrzymiej pracy i wielkością swej myśli — oraz proszę Boga, by tak, jak obrał sobie za narzędzie wątłego starca, któremu użytych nadludzkich sił i nadludzkiej prawie jasności pojęcia, tak, aby i nam udzielił i jasności pojęcia i siły potrzebnej, by spełnić te zadania, których zbawienie społeczeństwa od nas wymaga.

Po przemowie J. E. księcia Marszałka, która sprawiła niepospolicie głębokie i silne wrażenie, które ujawniło się naprzód głęboką ciszą; — słuchaczom potrzeba było widocznie dłuższj chwili do opanowania tego wrażenia — poczem wstrząsły salą grzmiące, długotrwałe oklaski.

Po chwili zajął estradę chór męski, złożony z najlepszych sił Towarzystw śpiewackich: Towarzystwa muzycznego, Lutni i Echa, oraz chóru akademickiego, i na znak, dany przez profesora Wł. Wszelazynskiego, który dźwierzyl batutę, rozległy się dźwięki kantaty: *„Ecce Sacerdos“*, imponującej powagą i podniosłością natchnienia. Kantatę odśpiewano prześlicznie, to też dziękowano za jej wykonanie zarówno śpiewakom, jak i dyrygentowi, który nie szczędził trudów, ażeby wspaniałe dzieło artystycznie wykonane zostało.

Z kolei wstąpił na mównicę dr. Bronisław Dembiński, profesor Uniwersytetu, uproszony przez komitet, do wygłoszenia stosownego odczytu. Szanowny profesor mówił o „Stanowisku Papieża Leona XIII wobec wielkich prądów społecznych“. Żałujemy, że z powodu braku miejsca nie możemy dzisiaj podać tego znakomitego wykładu, wygłoszonego z niepospolitą swadą, ogniem i rzetelnością natchnionym zapałem. Przemowę tę, która porwała słuchaczy do jednomyślnych oklasków, podamy jutro w dosłownem brzmieniu.

Następnie zabrał głos akademik, pan Przygodzki, który imieniem młodzieży polskiej złożył hołd Leonowi XIII. Młodzież polska widzi w Namiestniku Chrystusa i w Kościele katolickim skarbnicę zasad wzniosłych i szlachetnych. Historia najlepszym tego dowodem. Kościół katolicki pierwszy zdruzgotał pęta i łańcuchy niewolnictwa i dziś dalej rozwija drzewo wolności i brater-

stwa, albo potępiać tylko, chce ona; nie, zaprawdę, ona zstępuje w arenę ludzkiej wiedzy i wależy bronią nauki. (Oklaski).

Ztąd ta usilna staranność o jak najwyższe wykształcenie uczniów w tych zakładach naukowych, na które Stolica św. nie straciła jeszcze wpływu. Ztąd to ciągle ponawiane zalecanie, aby historycznej prawdy wszystkimi siłami szukać, ażeby ją badać, aby ją na światło wydobycia. Niechrześcijański to duch głównie historyę wielokrotnie zakaził. (Potakiwanie). Ażeby siebie samą od tego ducha wyemancypować, ażeby historycznej prawdzie do zwycięstwa dopomóc, ma ona tylko jeden, ale za to nieomylny środek — naukowe badanie i historyczną prawdę. Widzimy zatem z jednej strony, że od wieków zamknięte i zapieczętowne źródło watykańskich archiwów, stało się dla wszystkich dostępne i otwarte; z drugiej zaś strony (pismo do piemontekich i lombardzkich biskupów z dnia 25 stycznia 1882 r. i do kardynała Hergenröthera z dnia 18 sierpnia 1883 r.), że studium historyi jest nieodzowną koniecznością, jest najlepszą tarczą Kościoła do obrony przeciwko oszczerstwom, jest najlepszym środkiem do pokazania w prawdziwym świetle udziału Kościoła w rozwoju ludzkości. (Brawo, brawo).

Nigdy nie brakło dowodów, że tak zwana niepokonana sprzeczność pomiędzy religią i nauką (zwłaszcza naukami przyrodniczymi) jest wprawdzie wygodną, ale wcale niepewną bronią; od chwili rządów Leona XIII, jeszcze trudniejsza, niż kiedykolwiek, będzie obrona tego zdania. Przypominamy tutaj utworzenie i urządzenie watykańskiego obserwatorium przez Leona XIII, przypominamy tutaj O. Secchięgo. (Oklaski).

A to jeszcze bynajmniej nie wszystko. Kwestye prawne i państwowe przybierają w naszych oczach coraz bardziej kierunek opierania się na gruntownej naukowej znajomości życia społecznego, oraz jego naturalnych warunków i praw. Wielka praca wyprowadzenia i utworzenia nauki kwestyj społecz-

nych zaczęła się i jest już w toku. Żaden katolik nie może odtąd mówić, że nie zna dokładnie swych obowiązków względem państwa i Kościoła; żaden rząd świecki nie może się uskarżać, że Kościół uszczupla jego prawa (demonstracyjne oklaski); żaden obywatel nie może uciec i poważnie twierdzić, że Kościół ogranicza mu jego swobody. (Oklaski).

Coż pozostaje nadto? Najbardziej paląca, a zatem na razie najważniejsza ze wszystkich kwestyj: stosunek pracy do kapitału, uboższego do bogatego. Jak to zagadnienie może być rozwiązane? Przez przewrót wszystkiego, co istnieje, odpowiadają wszystkie siły rewolucyjne; przez moje wmięszanie się, przez bezpośredni nadzór nad wszystkimi stosunkami ekonomicznymi, odpowiada ulubiona teoria wszechpotężnego państwa (demonstracyjne oklaski), w każdym razie zatem przez despotyzm (żywe oklaski), z tą różnicą, że rewolucya dojdzie do niego później na bezdrożach anarchii, a państwo drogą prostszą i szybszą. (Brawo!). Jest jednak jeszcze trzecia droga, jedyna, która do celu bezpiecznie i pokojowo prowadzi; ją to wskazuje Ojciec św. w swojej niezapomnianej encyklice *Rerum novarum*. (Zywe oklaski).

Czy podane przez Ojca św. zasady przenikną kiedy do nauk społecznych i przyczynią się do ich doskonałego wykształcenia? Wskazówek w każdym razie nie braknie, a sposób, w jaki Encyklika *De Conditione operum* przyjęta i komentowana była przez naukowe powagi, pozwala spodziewać się, że wśród ciemności, otaczających to zagadnienie, przeciw światłu torować sobie zaczyna drogę. (Oklaski).

Spojrzymy teraz na obraz tej pontyfikalnej działalności; zobaczymy, że jest ona zarazem działalnością wysoce naukową. (Oklaski). W każdym zakresie, czy to w filozofii, czy w historyi, naukach przyrodniczych, czy w socjologii, rzymski Papież jest raczej latarnią, rzucającą światło naprzód (żywe długotrwałe oklaski), niż odbicie obcego światła, które u góry stawało się tak często swi-

atłem błędnym. Jego publiczne pisma są oprócz tego wzorem logicznego myślenia, wzorem także redakcyjnej, formy i piękności języka. (Brawo!) Przekazano mi zadanie przedstawienia działalności Leona XIII na polu naukowym w kilku ogólnych rysach. Niechaj inni, bardziej do tego powołani, wielbia w nim świętego Papieża; ja stawiam tylko Papieża mądrego i uczonego, wielkiego myśliciela i doktora. I na tem kończę.

Przed końcem wszakże jeszcze jedno słowo.

Quid est veritas? zapytywał Zbawiciela Piłat, kiedy badał Go przed sądem. W tej chwili wydaje mi się Piłat, jak żeby ucieleśnieniem ówczesnego starożytnego świata, który, przejęty niepocieszeniem i wątpliwością, tęsknił za prawdą, ale nie wiedział, gdzie tej prawdy miał szukać. W podobnej trwodze niepewności, wątpliwości, negacji, męczy się nasza epoka i zwraca się do wszystkich możliwych filozoficznych, politycznych i społecznych systemów z zapytaniem: *quid est veritas?* Zadowolniając jednak odpowiedź nie dał jej z tych systemów żaden. Wówczas rozbrzmiewa po nad nią ten sam, niegdys dobrze znany głos i mówi, jak wtedy: *ego sum via et veritas et vita*. (Bursliwe, długotrwałe oklaski). Nowożytnemu Piłatowi daje tę samą odpowiedź przedstawiciel Chrystusa. (Głośne oklaski). Czy ją świat usłyszy, czy pójdzie za nią? A choćby nawet nie usłyszał i nie poszedł, choćby teraz tak, jak niegdys, znalazła tylko niewielu, którzy ją pojmą i rozumieją, będzie ona nie mniej, jak wówczas, ziarnem, z którego jedynie może się rozwinąć przyszła cywilizacja. (Bursliwe oklaski). Do nauki, do kultury, do ludzkiego społeczeństwa wogóle stosują się nie tylko słowa: *ego sum veritas*, lecz także *ego sum resurrectio et vita*. (Bursliwe, długotrwałe, powtarzające się oklaski).

stwa pod znakiem krzyża. Hołd to tem gołębszy, iż w słoneczne dni narodu polskiego stolica papieska dodawała mu blasku i świętości, a w pochmurnych czasach jego upadku i czarnych godzinach zgnębienia i rozpaczy, krzewiła i podnosiła ducha narodu naszego, kojąc jego rany balsamem pociechy i modlitwy.

Przejęta tedy wdzięcznością i radością, dorzuca młodzież ze swej strony skromną cegiełkę do gmachu wspaniałego objawów czei i hołdu całego świata.

Połączony chór wstąpił z kolei znowu na estradę i odpiewał *Laudate* i *Alleluja* Beethovena. Po ucieszeniu się okłasków, odczytał książkę Paweł Sapieha następujący telegram gratulacyjny, wystosowany do księcia kardynała Ledóchowskiego, następującej treści:

„Polacy pod Rządem austriackim zebrań w Lwowie na obchodzie jubileuszowym Jego Świętobliwości Papieża, mając w pamięci dobrodziejstwa od wieków od Stolicy Apostolskiej na kraj ich i naród spływające, składając i stóp Jego Świętobliwości wyrazy czci, miłości i synowskiej uległości i wraz z katolikami całego świata zanoszą gorące modły o wolność Kościoła i niezawisłość Stolicy świętej.

„Wasza Eminencya raczy być tłumaczem naszych uczuć u tronu Jego Świętobliwości. Seweryn, Arcybiskup lwowski łac., Sanguszko, Marszałek krajowy i Paweł Sapieha w. r.“

W końcu wszedł na podniesienie ks. Arcybiskup Seweryn Morawski i krótką przemową zakończył obchód uroczysty. Najprzew. mowa zaznaczył przedewszystkiem, że tylko niewielu Papieżom dozwoliła Opatrzność święcić tak piękną uroczystość, bo wliczając Leona XIII, tylko pięciu obchodzili jubileusz kapłański, a dwóch załedwie (Pius IX i Leon XIII), 50-letni jubileusz biskupi, — poczem w wymownych słowach przypomniał zebrany postać największego naszego przyjaciele na tronie papieskim, Piusa IX i stwierdził, że równą miłością otacza nasz biedny naród i dzisiejszy Namiestnik Chrystusowy. Hołd i miłość niesiemy mu w dani — ale to mało — trzeba mu ufać i ufni w jego opiekę i orędownictwo, błagać Boga o lepszą dla nas przyszłość.

Ks. Arcybiskup udzielił wreszcie zebranym błogosławieństwa — i na tem obchód zakończony został.

Wczoraj zrana, jako we właściwy dzień jubileuszu Ojca św. odprawione zostało w kościele archikatedralnym uroczyste nabożeństwo, które celebrował ks. Arcybiskup Morawski w asystencji licznych duchowieństwa. Na nabożeństwie stawiła się Rada miejska *in corpore*. Z wieży ratuszowej, u wejścia do katedry, na gmachu Domu Narodnego powiewały chorągwie o barwach papieskich.

Wieczorem o godzinie 8 odbył się uroczysty obchód jubileuszowy, urządzony przez Rusinów w sali Narodnego Domu. Z książką Kościoła wzięli w nim udział: ks. Metropolita Morawski, ks. Arcybiskup Issakowicz i ks. biskup Pelesz. Obok zasiadli JE. Namiestnik Kazimierz hr. Badeni, JE. ks. Eustachy Sanguszko Marszałek kraj., komendant korpusu ks. Windisch-Graetz, JE. Wilhelm hr. Siemieński-Lewicki, wice-prezydent dr. Korytowski, książkę Paweł Sapieha, członek Wydziału krajowego pan Sawczak, Rada Dworu Seferowicz, dyrektor policji rada Dworu pan Krzaczkowski, szef biura prezydialnego rada Namiestnictwa pan Mauthner, liczny zastęp duchowieństwa, profesorowie Uniwersytetu i t. d. Sala była szczerze zapelniona. Program składał się z produkcji wokalnych (kantat), oraz deklamacji, utworów poetycznych na cześć Ojca św. Jeden z tych utworów, układu ks. Metropolity Sembratowicza, podniósł zrobił wrażenie. Stosowny wykład okolicznościowy miał prof. dr. Szaraniewicz. Uroczystość odbyła się bardzo pięknie, a na zakończenie przemówił ks. Metropolita kilku słowy, zaznaczając, że uroczystość ta stwierdziła ponownie niezachwiane przywiązanie Rusinów do Stolicy Apostolskiej. W końcu podziękował ks. Metropolita inicjatorom i wszystkim wykonawcom programu uroczystego obchodu, a gościom za uświetnienie jej obecnością.

Kraków. (Tel. prywat.) 19 lutego. Obchód jubileuszu biskupiego Ojca św. Leona XIII. w Krakowie odbył się wspaniale. Słowiańska Roma uczciła godnie Głowę świata chrześcijańskiego i złożyła piękny wyraz wierności i hołdu dla Stolicy świętej. Wstępem niejako do obchodu, był wykład ks. Bronisława Stysińskiego, wypowiedziany w sobotę wieczorem w sali Stowarzyszenia rzeźników, dla rękodzielników. Liczny zebrał się zastęp ludzi pracy i tym w popularnych a pięknych słowach opowiedział mowa zasługi Leona XIII. dla Kościoła i społeczeństwa katolickiego, opowiedział też o dowodach jego miłości dla naszego narodu. Wzniesiono trzykrotny gorący okrzyk na cześć Ojca św.

Dziś rano we wszystkich kościołach odprawiły się uroczyste nabożeństwa na intencje Ojca św.; ze wszystkich ambon usta wymowne głosy o wielkich dziełach Głowy

Kościola katolickiego. Kapituła katedralna urządziła uroczyste nabożeństwo w katedrze wawelskiej; odprawił je w licznej asyście ks. prałat-scholastyk Matzke. Na nabożeństwo przybyli przedstawiciele władz i Rady miejskiej, oraz liczna publiczność. Podniosłe kazanie wypowiedział znany krasomówca ks. kan. Pelezar. W kościele u ks. Pijarów na uroczyste nabożeństwo zebrały się cechy z chorągiewami i insygniami cechowymi.

Po południu już o godz. 4 zaczęła się zapelniać olbrzymia sala „Sokoła“ publicznością. Biorąc udział w uroczystym zgromadzeniu na uczczenie jubileuszu Ojca św. Kapituła katedralna, duchowieństwo, stare rody, naczelnicy władz, kwiat inteligencji, mieszczaństwo krakowskie, cały świat rękodzielniczy, młodzież akademicka, doroslejsza młodzież rękodzielnicza, przytem grotno pań; — oto mozajka, jednym uczuciem, jedną wiarą silną ożywiona, jednym zapałem natchniona. Tu można było widzieć naprawdę, jak silnym i potężnym jest katolicyzm w naszym mieście, w naszym społeczeństwie.

Sala przystrojona wspaniale. Pod purpurowym baldachimem, związanym u góry niby agrafą herbem papieskim wśród sztandarów o barwach papieskich, ustawiono popiersie Ojca św., a u jego stóp pomieszczono Orła białego. Wszystko to otoczone zielenią, krzewami, oświetlone jarząco, przywiera wrażenie. Od baldachimu, więc od środka sali, aż ku jej ścianom ustawiły się po obu stronach szpalery prastarych chorągwi cechowych, a wśród nich starsi cechów z buławami i berłami; niektórzy w polskich strojach. Ścianę zamy, kają draperye purpurowe z herbami miasta, kraju, narodu, wśród chorągwi odpowiednich barw. To pierwsze i główne tło. Przed biurem w półkole zasiadł Komitet urządzający zgromadzenie, a na samym przodzie estrady, za stołem, na którym stoi krucyfiks, zasiadł JE. ks. Julian Dunajewski wraz z ks. prałatami, dr. Chotkowskim i Krzemieńskim oraz Pawłem Popielem i prof. dr. Jordanem.

Po godz. 5 orkiestra „Harmonii“ zagrała „Lutnię polską“ Wronskiego, a zaraz potem zagał zgromadzenie JE. dr. Julian Dunajewski. Zaznaczył, jak wielką uroczystością jest złote wesele w rodzinie; takie duchowe złote wesele z Kościołem św. obchodzi dziś Leon XIII., a rodzina chrześcijańska całego świata bierze udział w tej radośnej uroczystości. Jeżeli komu, to nam godzi się brać udział w tej uroczystości, nam, co nieśliśmy ofiary krwi i mienia dla Namiestnika Chrystusowego i Kościoła. Kościół w różnych wiekach różne przechodził walki; na dzisiejsze dała nam Opatrzność Leona XIII. Twierdza to potężna, monarcha to najdawniejszy, starzec nieomylny w rzeczach duchowych, starzec u schyłku żywota, z młodzieńczą bystrością śledzący objawy czasu i wskazujący na nie lekarstwo z wysokości Piotrowej opoki, wlewający w świat otuchę. Podniósł mowa znaczenie powagi miecza i powagi ducha; nieopatrzni są, ci, co pod jarzmo świeckie chcą podciągnąć miecz ducha, ducha pod ciało. My jesteśmy w tem szczęśliwem położeniu, żyjemy w państwie, które harmonię w tej mierze zachowuje, dzięki Najdostojniejszej Dynastji, dzięki Najmiłosiejшему Monarsze. Na cześć Naj. Pana i Ojca św. wniósł mowa trzykrotny okrzyk, a okrzyk ten powstawszy wszyscy z zapałem powtórzyli, muzyka zaś odegrała hymn ludowy.

Chór „Lutni“ śpiewał „Jubilate“ Beethovena, poczem porywającą mowę o działalności Papieża Leona XIII. wypowiedział x. prałat Chotkowski. Mowa ta wywarła potężne wrażenie tak formą, jak sposobem wypowiedzenia. Zakończył mowa: „Dzisiaj w około postaci Leona XIII. gromadzą się wszystkie narody. Jeden jest bowiem punkt na ziemi, gdzie narody nawet zwaśnione spotkać się mogą obok siebie złączone jedną myślą, jedną miłością t. j. Watykan. Jest to tryumf wiary powszechnej czyli katolickiej nad wszelkimi narodowymi kościołami, tryumf, który jest zapowiedzią sprawiedliwości dla uciśnionych narodów.

„Między tymi narodami stanie i nasz; bo gdyby nie stanął, mogłoby się stać, co się stało owemu patriarsze, któremu ukazano suknię wzorzystą, *tunicam polymitam*, skrawioną, ukochanego syna Józefa i skłanano, że zwierz drapieżny go pożarł; *tunicam polymitam*, suknię wzorzystą zdobył sobie nasz naród w świętych wojnach za wiarę chrześcijańską, której był przedmurzem, a ozdób wzorzystych nieostatnią jest i ta, że wśród klęsk i nieszczęść, wśród prób i doświadczeń, nie da się sprzedać kupeom madyanickim, lecz wierzy Ojcu chrześcijaństwu, stawia przed jego tronem w dniu dzisiejszym i mówi: Ojcie święty, my wiemy, jak nas kochasz, bo ty wiesz, jak nasz naród jest nieszczęśliwy. (Długotrwałe oklaski i brawa).

Po mowie tej, będącej głównym punktem uroczystości chór odpiewał „Hymn papieski“ Billigama, a p. Zaremba wypowiedział piękny wiersz prof. Stroki na cześć Ojca św.

Zakończył uroczystość prof. dr. Henryk Jordan, wskazując, jak Ojciec św. pamięta o nas i zachęcił do składki na świętopietrze.

X. infułat Krzemieński odczytał telegram od x. kardynała Dunajewskiego z Rzymu, donoszący, że Ojciec św. udziela zgromadzeniu apostolskiego błogosławieństwa. Uważniono komitet do wyłania telegramu dziękczynnego.

Wśród podniosłego nastroju opuszczały zebrane tysiące sale. Gdyby częściej takie odbywały się zgromadzenia, inny duch ożywiłby nasze społeczeństwa, to początek, najlepiej wróżący wiecowi katolickiemu.

Wieczorem zajaśniało miasto iluminacją. Niektóre kościoły i gmachy miejskie wspaniale oświetlone. Harmonia przeciąga przez ulice; mimo niepogody krążą po ulicach tłumy.

Wszystkie dzienniki całego świata, poświęcają Leonowi XIII z powodu Jego jubileuszu dłuższe lub krótsze artykuły. Niektóre wyszły w ozdoby wydaniach.

Wiener Abendpost z soboty pisze:

„Jego Świętobliwość Papież Leon XIII, który pojutrze obchodzie będzie piętnastą rocznicę wyboru Swego na Głowę Kościoła, jutro święci pięćdziesięcioletni jubileusz biskupi. Objawy czei najgłębszej, które z tego powodu odbiera ze wszystkich stron świata, tworzą całość równie wspaniałą, jak wtedy, gdy w d. 31 grudnia 1887 r. obchodził pięćdziesięcioletni jubileusz swego kapłaństwa. Jak wtedy, tak też i dzisiaj szła liczni Monarchowie posłów z pełnymi znaczenia i bogatymi darami do Rzymu, aby 83-letniemu Jubilatowi na papieskim tronie okazać swój współdziałal w obchodzie i cześć swoją. Liczne stowarzyszenia szła mu, jak to właśnie ma miejsce w Austro-Węgrzech, swe pełne najgłębszej czei życzenia za pośrednictwem jego dyplomatycznych reprezentantów, a w kościołach katolickich całej ziemi będzie w skutek zarządzenia biskupów uroczyste obchodzony dzień jutrzejszy, w którym obecna Głowa Kościoła w Rzymie za pontyfikatu Grzegorza XVI, przez tegoż sekretarza stanu, Lambruschini'ego otrzymał biskupie święcenia.“

Według doniesienia dzienników wiedeńskich Najj. Cesarz Franciszek Józef ofiarował Papieżowi w jubileuszowym podarunku kosztowną szkatułkę ze stu tysiącami franków. Kwota ta ma pozwolić Leonowi XIII, urządzenie sali książek w bibliotece watykańskiej według jego myśli i według potrzeby.

Oficyalny agent dyplomatyczny Rosyji przy Stolicy św., p. Izwołski złożył Papieżowi z powodu Jego jubileuszu własnoręczne pismo gratulacyjne cara Aleksandra III.

Rada państwa.

(CCII posiedzenie Izby poselskiej).

+ Wiedeń, 17 lutego. (Korespondencya *Gazety Lwowskiej*).

Przy liczniejszym bez porównania niż zwykle udziale posłów i w obecności wszystkich członków Rządu, z wyjątkiem Ministra obrony krajowej, zagaja wiceprezes Chlumecy posiedzenie o godz. 11 min. 15, zapytując Izbę, czy zgadza się na zapowiedziany wczoraj przy braku kompletu porządek dziennej posiedzenia dzisiejszego (dalszy ciąg obrad nad budżetem). Ponieważ nikt się nie sprzeciwia, porządek dzienny uważa się za przyjęty. — A dalej oznajmia, że pos. Masaryk doniósł mu, iż zapisana przez stenografów wczorajsza interjeka pos. Spincica o Namiestniku w Tryeście, Rinaldinim, podczas mowy pos. Laginji, wypowiedziana była wcale inaczej, niż stenografowie zapisali; wzywa przeto weryfikatorów, aby stwierdzili prawdę i ewentualnie sprostowali stenogram.

Następuje dość długi, ożywiony, ale zupełnie jałowy spór między pp. Masarykiem i Luęgerem z jednej, a wiceprezesem Chlumecym z drugiej strony, w sprawie postępowania regulaminowego przy braku kompletu (100 posłów obecnych). Wiceprezes utrzymuje, że jest różnica między faktycznym brakiem kompletu a stwierdzonym przez prezydium; przy faktycznym można obradować, byle nie przechodziło do uchwał, przy stwierdzonym *ex praesidio*, posiedzenie natychmiast ustaje, tylko następne wraz z propozycją o porządku dziennym naznaczyć można.

Prezes gabinetu hr. Taaffe na interpelację Bianchiniego, ujmującą się za pretensjami emerytowanego konsula generalnego, Reglii Ohmucewicza do Ministerstwa spraw zagranicznych, odpowiada, że sprawa ta już jest załatwiona uchwałą Delegacji austriackich dla wspólnych spraw Monarchji, powziętą po dokładnym zbadaniu, a przechodzącą nad nią do porządku dziennego.

Wiceprezes poddaje pod głosowanie wczorajszy wniosek Haucka o utworzenie dyskusji nad onegdajszą odpowiedzią P. hr. Taaffego na jedną z interpelacji. — Izba odrzuca wniosek 144 głosami przeciw 36 głosom.

Pos. Kaunic zabiera głos (lewica hurmem gromadzi się naokoło ław młodoczeskich), aby oświadczyć, że, chociaż wczorajsza interjeka jego o urzędnikach była wy-

powiedziana tak niegłośno, iż nawet stenografowie jej nie zapisali, jednak dobrowolnie i bez przynaglania uznaje ją za nieparlamentarną i niezupełnie trafną (*wielka wesołość*), tudzież, że nie chciał nią obrazić ani całego szacownego stanu urzędniczego, ani nikogo z jego członków, bo była mimowolnym wpływem łatwej do pojęcia irytacji, którą wobec nadużyć urzędniczych nie każdy w sobie stłumić potrafi. (*Hucane brawa z ław młodoczeskich.* — *Wielki niespokój między posłami z lewicy*).

Izba przystępuje do porządku dziennego, t. j. do dalszego ciągu obrad nad etatem Ministerstwa sprawiedliwości.

Minister sprawiedliwości hr. Schönborn ubolewa, że mowy wczorajsze, z wyjątkiem mów z ław polskich i pos. Barnreithera, zniewalają go poświędzić dzisiejsze wywody swe wyłącznie polemice. O interjekach pp. Kaunica i Spincica mówić już nie będzie (*głośne protesty z lewicy*), bo już przydyum Izby czyniło co należało (*ponowne gwałtowne protesty z lewicy*), a nadto sam pos. Kaunic dziś oświadczył... (*Jeszcze gwałtowniejsze protesty z lewicy*, które zniewalają Pana Ministra zapytać wiceprezesa Chlumecy, czy sam ma głos, czy też gromada panów ze „zjednoczonej“ lewicy; a gdy interjeka burzliwe nie ustają, pp. Gessmann i Luęger wypraszają „zjednoczoną“ lewicę za drzwi, w czem wtórują im Młodoczesi, przypominając lewicę sztydero samozwałę przyzwoitość. Teraz dopiero wiceprezes Chlumecy dzwoni i woła: Proszę, proszę...)

Po ucieszeniu się tej wrzawy, Pan Minister zapuszcza się w bardzo szczegółową polemikę przeciw wywodom pos. Vaszatego, przedłużając się i specjalizującą tem więcej, ile że pos. Vaszaty nieustannie, prawie w literalnym znaczeniu nieustannie, przerywa Panu Ministrowi i mimo co najmniej dziesięciokrotnych cenzur wiceprezesa, przerywania tego, nie w krótkich słowach, lecz w długich zdaniach, nie zaprzestaje. — Niepospolicie żywe i ciekawe wywody Pana Ministra podamy w obszernem streszczeniu w jednym z późniejszych numerów *Gazety*.

Pos. Heinemann, niezadowolony z niedość stanowczego odparcia interjeki Kaunica przez Pana Ministra, sam czuje się powołanym wystąpić energicznie imieniem lewicy przeciw pos. Kaunicowi. (*Hataśliwe objawy zgody z lewicy*). Poczem mowa krytykuje budowę nowego pałacu sprawiedliwości w Wiedniu, w którym liczone się tylko z przepychem, zaniedbując potrzeby praktyczne. Dalsze wywody streszcza w rezolucji, która żąda: 1. posunięcia trzeciej części sądzów powiatowych na stopień radców sądu krajowego, z pozostawieniem jednak w służbie sądów powiatowych; 2. utworzenia przy każdym sądzie powiatowym posady urzędnika do prowadzenia ksiąg gruntowych, a to w randze dziesiątej; 3. posunięcia takichże urzędników sądów kolejalnych i części takichże urzędników sądów powiatowych do rangi dziesiątej; 4. posunięcia dyrektorów urzędów pomocniczych przy sądach obwodowych do rangi ósmej; 5. załączenia dodatków aktywalnych do emerytury urzędnikom trzech rang ostatnich.

Pos. Wrabetz poucza Pana Ministra sprawiedliwości, jak sobie powinien być postąpić z pos. Kaunicem. (*Hataśliwe objawy zgody z lewicy*). W dalszym toku mowy rozwodzi się o zastoju w ustawodawstwie odnosząc się do spółek zarobkowych i gospodarczych, które szczególnie co do spółek z ograniczoną poręką wymaga już rewizji. Mowa uprasza Pana Ministra, aby wniósł stosowny projekt.

Minister sprawiedliwości hr. Schönborn odczytuje otrzymane właśnie od prezydenta najwyższego trybunału pismo, w którym zacepiony przez pos. Vaszatego reskrypt z dnia 5 grudnia r. z jest do pewnego stopnia wytłomaczony. Pan Minister przyznaje, że w pierwszej chwili trudno zorientować się w tem piśmie. Poczem odpiera uwagi Weinemanna i Wrabetza eo do swojego postąpienia z pos. Kaunicem. — Streszczenie tej mowy podamy razem ze streszczeniem pierwszej dzisiejszej mowy Pana Ministra.

Pos. Byk z radością witając zapowiedź o projektach reform sądowniczych, oświadcza, że reformy te w Galicji nie przydałyby się na wiele, gdyby nie ulepszone zarazem samego sądownictwa. Przemawia zresztą także za reformą postępowania sądowego w sprawach niesporych; nie jasno wyraża się o postulacie Koła polskiego co do sądów pokoju; powtarza wywody innych posłów o potrzebie lepszych gmachów dla sądów w Galicji i pomnożenia sądów powiatowych, tudzież o pisarstwie pokątnem. Mowa rozwodzi się także o moralnym upadku stanu adwokackiego, tłumcząc go tem, że jest to objaw właściwy całej Europie środkowej i że występowanie kwestji społecznych i ekonomicznych na pierwszy plan życia publicznego koniecznie musi sprowadzać upadek stanu adwokackiego.

Pos. Podlaszeczki zgadza się z niejakiem tylko zastrzeżeniem na propozycję Barnreithera eo do przekazania przyszłych

projektów sądowiczych komisji pozaparlamentarnej do roztrząsania. Sądy pokoju akceptuje, jeżeli były wolne od wasni narodowych i tendencyjności klasowej. Przemawia dalej za wzięciem śledczym tylko w razach nieodzownej konieczności i wyraźnego przepisu ustawy. Oplatę za doręczanie pism sądowych przez woźnych uważa za bardzo dotkliwy ciężar dla ludności wiejskiej i zaleca doręczać je przez pocztę. Porusza myśl wyjścia pewnego minimum posiadłości nieruchomości z pod egzekucyi. Koniec mowy poświęca sprawie pomnożenia służby manipulacyjnej po sądach.

Pos. Pergelt rozprawia się jeszcze z Panem Ministrem sprawiedliwości o sposób odparcia interjekeji pos. Kaunica, biorąc mu także za złe, że i przeciw pewnej interjekeji dzisiejszej nie wystąpił natychmiast, choć ją słyszeć musiał. (Min. spr. hr. Schönborn: Nie słyszałem!) Mowca bierze p. Stremayra w obronę, co wywołuje oklaski po lewicy a nieustanne protesty i drwinki ze strony Młodoczechów i antisemitów.

Poczem na wniosek pos. Rućzki zamknięto dyskusję.

Wiceprezes Chlumecky przerywa obrady, aby zamknąć posiedzenie, i naznacza następne na jutro wieczór.

Pos. Kaizl wnosi: na jutro przed południem.

Izba 68 głosami lewicy i Koła polskiego przeciw 64 głosem Młodoczechów, konserwatystów i antisemitów odrzuca ten wniosek.

Koniec posiedzenia o godz. 4 min 15.

(CCIII. posiedzenie Izby poselskiej.)

+ **Wiedeń**, 18 lutego. (Korespondencya Gazety Lwowskiej.)

Wiceprezes Chlumecky zagaja posiedzenie o godzinie 6 m. 50.

Izba nielicznie zgromadzona.

Na ławie rządowej wszyscy członkowie gabinetu z wyjątkiem Pana Ministra obrony krajowej.

Rząd wnosi projekt ustawy o zbudowaniu lokalnej drogi żelaznej z Monfalcone do Cervignano.

Na porządku dziennym dalszy ciąg dyskusji nad etatem Ministerstwa sprawiedliwości.

Pos. Herold wywodzi, że skoro Rząd przystępuje do posunięcia trzeciej części sejdów powiatowych do rangi siódmej, powinna adjunktom także otworzyć się możliwość postąpienia na wyższy stopień urzędniczy. Przechodząc do polemiki przeciw wywodom Pana Ministra, mowca powiada, że braknie w nich rzeczy głównej, t. j. rozbiórki kwestyi czy obowiązywał w Czechach przepis, że wszyscy urzędnicy sądowi powinni władać oboma językami krajowemi. Ten przepis rzeczywiście obowiązywał powszechnie, a punktacje tak zwanej ugody czesko-niemieckiej ograniczają go na pewne tylko posady i tym sposobem stają w sprzeczności z zasadą równouprawnienia, uznając mianowicie język czeski za zbyt czysty na pewnych posadach, podczas gdy niemiecki wszędzie ma być obowiązkowym. Co się tyczy języka służby wewnętrznej, Pan Minister broni niemieckiego, że to ordynacya sądowicza nie o języku nie przepisuje. Ależ w takim razie nie przepisuje ona też niemieckiego, i albo będzie równoprawnie języka czeskiego, albo niemieckiego, albo Czesi mogliby żądać, żeby w Czechach językiem służby wewnętrznej był język czeski. (Brawa z ław młodoczeskich).

Pos. Jaques zaczyna pana Ministra za to, że nie chciał przywrócić pos. Süssowi, iż terazniejsza szkoła współwyznaniowa działa umoralniająco i przyczynia się do zmniejszenia liczby zbrodni. Wobec wywodów Herolda, że nie ma narodowości austriackiej, a są tylko czeska, polska, niemiecka i t. d., mowca oświadcza, że Czesi, Polacy, Włosi i t. d., są przedewszystkiem Austriakami, bo narody te historycznie rozwinęły się w Austrii, pod jej skrzydłami są i dziś bezpieczne. Nakoniec przechodzi do spraw sądowiczo-kodyfikacyjnych i zwalcza znaną propozycję Bärnreithera jako niezgodną z konstytucją. O projekcie kodeksu karnego twierdzi, że pan Minister sprawiedliwości zmianami swemi popsuł dawny projekt Glasera. Mniema, że projekt procedury cywilnej o wiele łatwiej może przejść w parlamencie, niż projekt kodeksu karnego. Mowca radzi zaniechać walk wyznaniowych i narodowych, a pracować tylko dla postępu i cywilizacyi. (Ręście oklaski z lewicy).

Pos. Kaunie po zamkniętej już dyskusji tylko dla sprostowania zabiera głos i mówi: Nie będąc sam urzędnikiem, wysoce poważam stan urzędniczy i jego cichą, spokojną pracę. Ale elaborat, o którym mówił pos. Vasaty (reskrypt p. Stremayera), nie jest owocem spokojnej pracy... (Wiceprez. Chlumecky: W słowach tych nie widzę sprostowania). Zaznaczam, że to pismo nie jest owocem spokojnej pracy, lecz wpływem prowokacyjnej, buntowniczej, podkopującej podwaliny Państwa czynności. (Wicepr. Chlumecky: Za te wyrazy przyzywam mowę do porządku!) Co się tyczy mojej interjekeji onegdajszej, ubolewam z całego serca z powodu użytego przezemnie rzeczownika i odwołuję go; ale przymiotnik przed nim podtrzymuję najzupełniej w odniesieniu do owego reskryptu.

Wiceprez. Chlumecky: Wobec tego podtrzymam przymiotnik, który jest oczywista zniewagą stanu urzędniczego, przyzywam pos. Kaunica ponownie do porządku!

Pos. Kuenburg (dla sprostowania) jako członek najwyższego trybunału oświadcza, że ów „reskrypt“ jest jedynie wskazówką (*Erinnerung*) dla służby wewnętrznej i że treść jego nie zgoła nie zmieni w judykaturze sądów ani też samego najwyższego trybunału: nie może jednak zaprzeczyć, że wyraz: „obce języki“ jest *lapsus calami* (*Śmiechy na ławach młodoczeskich*); a z wyraźnego upoważnienia zaznacza, że ta wskazówka niczego zgoła nie zmienia w dotychczasowym traktowaniu aktów sądowych, spisanych w języku niemieckim.

Pos. Vasaty przeczy, iżby była to wskazówka dla służby wewnętrznej; okólnik ten jest dokumentem publicznym, a *lapsus calami* jest czymś wybiegiem. O obrazie p. Stremayra nie może być mowy, owszem reskrypt jego jest niesłychaną obrazą większości ludów austriackich.

Po innych jeszcze „faktycznych sprostowaniach“, t. j. polemikach, już nieciekawych, wiceprezes Chlumecky oznajmia, że ze wszystkich stron objawiono mu życzenie aby specjalny sprawozdawca komisji p. Madejski dziś już nie zabierał głosu.

Koniec posiedzenia o godz. 11 przed północą. Następne w poniedziałek.

Sprawy parlamentarne.

(Z Koła polskiego. — Z różnych komisji).

Koło polskie odbyło w sobotę posiedzenie. Przed rozpoczęciem obrad przybył hr. Hohenwart i w gorących słowach podziękował Kołu za złożone mu z okazji 70-letniej rocznicy urodzin życzenia.

Po przemówieniu pp. dr. Czerkawskiego, dr. Rutowskiego, Chrzanowskiego, Dawida Abrahamowicza, Szczepanowskiego i Roszkowskiego, Koło uchwaliło żądać założenia Akademii handlowej we Lwowie i podwyższenia subwenyi dla szkoły handlowej w Krakowie.

Następnie p. Roszkowski domagał się wstąpienia deputacyi do P. Ministra skarbu, celem wyjednania dla gmin Sambora i Drohobycza ulg co do przyczyniania się do kosztów utrzymania gimnazjów i przyspieszenia budowy gimnazjum w Stryju. Do deputacyi wybrani pp. Jaworski, Rutowski i Szczepanowski.

Z porządku dziennego przystąpiono do dyskusji nad etatem rolnictwa.

P. Oczek żądał subwenyi dla wystawy krajowej i wystawienia pawilonu dla dóbr kameralnych; poczem przypomniawszy, że Sejm szląski uchwalił 1200 zł. na kursa rolnicze polskie w Cieszynie, pod warunkiem, że Rząd da taką samą kwotę, żądał, aby Koło się o to upomniało.

P. Wielowiejski żądał powiększenia budżetu Ministerstwa rolnictwa na cele subwencyjne, oraz na podniesienie produktywności i zreformowanie statystyki rolniczej. Domagał się dalej subwencyjonowania instytucyi opieki nad emigracją zamorską, poparcia ustawy o własnościach rentowych i o parcelacyi, wreszcie zwiększenia subwenyi na uprawę tytoniu.

P. Hompesz żądał podniesienia chowu koni z wykluczeniem ras ciężkich i zwiększenia funduszu melioracyjnego; p. Potoczek obniżenia taks stanowiących ogierów rządowych i podniesienia ilości ogierów; p. Rutowski podniesienia dotacyi dla kraj. szkół rolniczych, urzędzenia stacji doświadczeń przy istniejących zakładach naukowych i szkoły lub kursów dla gospodarstwa stawowego; hr. Wodzicki popierał gorąco sprawę podniesienia gospodarstwa stawowego, a p. Gniewosz żądał poparcia petycyi o subwencye dla wyrobu drenów w kraju.

Na tem przerwano obrady.

Komisya budżetowa Izby deputowanych wybrała na posiedzeniu d. 18 b. m. podkomitet dla projektu ustawy w sprawie uregulowania plac urzędników (weszli do niego pp.: dr. Madejski, do Beer, dr. Baernreither, dr. Kathrein i dr. Steinwender), poczem zatwierdziła prowizoryum budżetowe na miesiąc marzec b. r. i załatwiła szereg kredytów dodatkowych. Następnie dr. Rutowski referował o preliminarzu Ministerstwa rolnictwa.

Po przyjęciu tytułów „kultura krajowa“ i „hodowla koni skarbowych“ przerwano posiedzenie.

Komisya przemysłowa uchwaliła na wniosek p. Ebenhoch'a zwołanie ogólnej ankiety przemysłowej i wybrała w celu jej przygotowania komitet, w którego skład we-

szli posłowie: Rozwadowski, Ebenhoch, Exner, Richter i Adamek.

Komisya dla reformy regulaminu Izby przekazała na wniosek p. E. Gniewosza paragrafy, określające władzę dysecyplinarną prezydenta, napowrót subkomitetowi, celem obostrzenia kar za nieparlamentarne wyrażenia się mowców.

KRONIKA

Lwów, 20 lutego.

— **Najj. Pan** raczył najmiłościwiej udzielić z prywatnej Swej szkatuły rz. kat. komitetowi parafialnemu w Żniatynie, w powiecie sokalskim, na restauracyę kościoła, zapomogi w kwocie 50 zł.

— **P. Alfred Sulima Deyma** dyrektor ruchu kolei państwowych we Lwowie, powrócił dziś z podróży inspekcyjnej do Lwowa.

— **Ze świata.** Wczoraj u pp. Antonistwa Chamców odbył się świetny rant, na który przybyło osób sto kilkadziesiąt. Podczas wieczoru przygrywała wyborna orkiestra wojskowa pod kierunkiem p. Rolla.

— **Wystawa krajowa.** Posiedzenie pełnej sekcji III (chów koni) wystawy krajowej, odbędzie się dnia 28 lutego b. r. o godzinie 5 po południu w sali I gmachu sejmowego.

— **Komisya egzaminacyjna dla nauczycieli.** W składzie lwowskiej c. k. komisji egzaminacyjnej dla kandydatów zawodu nauczycielskiego w gimnazjach i szkołach realnych, nastąpiły w bieżącym roku szkolnym znaczniejsze zmiany. Obecny jej skład ustanowiony reskryptem JE. Pana Ministra wyznań i oświaty z dnia 25 grudnia 1892 r. l. 28.112 i z dnia 13 lutego 1893 r. l. 1.772, jest następujący:

Dyrektor komisji: prof. dr. Ludwik Œwikliński, zastępcą dyrektora: prof. dr. Roman Pilat. Egzaminatorowie: z klasycznej filologii, profesorowie: dr. Ludwik Œwikliński i dr. Bronisław Kruczkiewicz; z języka i literatury niemieckiej: prof. dr. Ryszard Maryan Werner; z języka i literatury polskiej: prof. dr. Roman Pilat; z języka i literatury ruskiej: ks. prof. dr. Emilian Ogonowski; z historyi: profesorowie dr. Izidor Szaraniewicz, dr. Tadeusz Wojciechowski, dr. Bronisław Dembiński i dr. Ludwik Finkel; z geografii: prof. dr. Antoni Rehmann; z filozofii: prof. dr. Aleksander Raciborski; z matematyki: profesorowie dr. Władysław Zajączkowski i dr. Józef Puzyna; z fizyki: prof. dr. Oskar Fabian; z zoologii: prof. dr. Benedykt Dybowski; z botaniki: prof. dr. Teofil Ciesielski; z mineralogii: profesorowie Julian Niedźwiecki i dr. Emil Dunikowski; z chemii: prof. dr. Bronisław Radziszewski. — Inspektor szkół średnich krajowych a były profesor lwowskiej szkoły politechnicznej p. Jan Franke zwolniony został na własną prośbę z obowiązków członka komisji egzaminacyjnej; JE. Pan Minister wyznań i oświecenia wyraził mu przy tej sposobności zupełne uznanie i podziękowanie za działalność w komisji.

— **Z Koła literacko artystycznego.** Na rzecz pomnika Chopina odbędzie się jeszcze w tym sezonie pięć wieczorków muzycznych: pierwsze dwa staraniem p. dyrektora Karola Mikulego, następne staraniem pp. Wszelaczyńskiego, Niewiadomskiego i Jareckiego.

— **Ślub.** W Tryeście odbyły się zaślubiny panny Otylii Steffen, z p. Mieczysławem Pietruskim, kapitanem okrętowym, synem posła sejmowego Oktawa i Stefanii z Augustynowiczów Piętruskich

— **Z Uniwersytetu.** Pp. Józef Zanietowski, rodem z Lozanny w Szwajcaryi, Tom. Korolik z Husiatyna, Stan. Adam Prebendowski ze Lwowa, Wilh. Jul. Schayer z Zaleszczyk i Zyg. Wachtel z Krakowa, otrzymali w Uniwersytecie Jagiellońskim stopień doktorów wszech nauk lekarskich.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: we Lwowie, Zofia z Nagłów Stoda-Herold, wdowa po wiceprezydencie c. k. Sądu krajowego, w 88 roku życia.

Emilia z Gregorów Krzanowska, lat 36, żona pr. budowniczego i właściciela realności.

— **Z obserwatorium** c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie. Dnia 20 lutego bież. r. Barometr opada.

W ubiegłych 2 dobach licząc od godziny 12 w południe dnia 18 lutego do 12 w południe dnia 20 lutego b. r., mieliśmy wiatr co do kierunku południowo-zachodni, co do siły mierny (2—3), niebo zachmurzone, a powietrze bardzo wilgotne (91 procent wilgotności względnej), opad śnieg z deszczem, wysokość opadu 3,4 mm.

Średnia temperatura w tym czasie była +1,4°C., najwyższa +3,0°C. wczoraj po południu, najniższa —0,0°C. wczoraj w nocy.

W sobotę po południu i dziś w nocy padał śnieg z deszczem.

Zniżka barometryczna 745 do 750 mm. znajdowała się w Irlandyi; zwyżka 775 do 770 mm. w Środkowej Rosyji.

Stan barometru, zredukowany do poziomu morza, był dziś o godzinie 12 w południe 755 mm.

Prognoza na dobę 21 lutego bież. roku (od północy do północy): Wiatr będzie co do kierunku zachodni, co do siły mierny (3—4); średnia temperatura doby obniży się do —0°C., niebo będzie przeważnie zachmurzone, a względna wilgotność powietrza około 90 procent; opad śnieg nieznaczny.

— **Z Horodeńskiego** piszą nam: Szczerzy żał wywołała w okolicy naszej śmierć ś. p. Alberta Chylińskiego, który opuściwszy służbę urzędniczą w Stanisławowie, jako emeryt przeniósł się wraz z żoną swą na stałe mieszkanie do Michaleza, gdzie najstarszy syn jego jest proboszczem łacińskim, a świeżo właśnie odznaczony został ekspozyturą kanonięką. Przebywając wśród nas przez kilkanaście lat, zjednał sobie ś. p. Chyliński szacunek i sympatję wśród obywatelstwa okolicznego, duchowieństwa i ludu wiejskiego. To też na pogrzeb jego, który się odbył w zeszły wtorek, przybyło liczne grono duchowieństwa łacińskiego, ruskiego i ormiańskiego, obywateli okolicy, starosta z Horodenki p. Koronel Strasser, fizyk powiatowy dr. Schneidt, oraz olbrzymi zastęp ludu wiejskiego. Trumnę z probostwa do kościoła nieśli włóścianie, a za trumną postępowała wdowa i trzej synowie, z których najstarszy ks. Antoni jest proboszczem w Michalezu, drugi Kajetan zastępcą prokuratora państwa we Lwowie, a trzeci Michał redaktorem *Czasu*. W kościele, po odprawieniu mszy żałobnych wstąpił na ambonę ks. kanonik Nowobielski, proboszcz z Horodenki i w rzewnych słowach skreślił pracowity i bogobojny żywot zmarłego, podnosząc szczególnie jego zacność charakteru i nieustraszoną pieczołowitość około wychowania synów, którzy dziś zajmują tak poważne stanowiska. Kondukt na cmentarz prowadził ks. kanonik Baraniecki z Czernelicy, a nad grobem przemówił po rusku ks. Burnac, proboszcz gr. kat. z Jezuźynie, zaznaczając, iż zmarły swoim zawsze szlachetnym i zgodnym postępowaniem zaskarbił sobie miłość i wdzięczność także wśród ludu i duchowieństwa ruskiego.

— **Obfite źródło ropy** odkryto w Pasiecznej, w szybie p. Petrowetza, po odwierceniu 90 metrów głębokości. Źródło to wyrzuca przeszło 30 baryłek dziennie. Na szczególniejszą uwagę zasługuje to odkrycie tem więcej, że w Pasiecznej jest ropa bardzo dobrej jakości i nie przypuszczano, aby kopalnie pasieczniańskie mogły dawać większą ilość nad 10 baryłek z jednego szybu. Z powodu tego szczęśliwego trafu ruch kopalniany wzmożł się znacznie.

— **Samobójstwo nihilisty.** Z Paryża donoszą do *Wiener Tagblattu*, że niejaki Ludwik Sawicki, medyk z Rossyi, otrulił się tam w tych dniach z pomocą strychniny. Sawicki miał w Paryżu sprawę honorową z jednym z redaktorów, na którego rzucił podejrzenie, iż jest szpiegiem rossyjskim.

— **Z Londynu.** Przygotowania do wystawy ogrodnictwa i leśnictwa, która tu trwać będzie od maja do października, postępują rażno w dzielnicach czerocnych wystaw, na krańcu przedmieścia Kensington. Najciekawszym będzie tam tak nazwany „Kiermasz świata na wodzie“, którego urządzeniem zajmuje się najznakomitszy w świecie pływak i wiosłarz kapitan Boyton. Przekopano w tym celu przestrzeń trzech akrów i zalano ją wodą do głębokości od 15 do 25 stóp. Na tem jeziorze znajdują się trzy wysepki, a pod jedną z nich będzie tunel, mieszczący restauracyę, sale bilardowe i teatrzyk. Najrozmaitsze statki: indyjskie, chińskie, tureckie i nawet... dachowejskie — służącej publiczności do żeglugi. Na jednej z wysepki stanie podobizna dumasowskiego zamku If, a dwa razy dziennie rzuci się z niego jeden z pływaków w roli hr. Monte Cristo — pozostanie pod wodą jak najdłużej, wydobędzie się tam z woru, w którym go zaszyto, i wypłynie na powierzchnię. Jeszcze ciekawszej gimnastyki dokona ktoś inny: rzuci się z wysokości stu stóp w wodę w miejscu specjalnym, gdzie głębokość będzie tylko 6½ stopy. Trupa Boytona składać się ma z 200 osób różnej narodowości, cywilizowanych i dzikich. Będzie tam słynny Indyjanin kanadyjski, Saczem-Gabe, który był przewodnikiem książąt Walii i Edynburskiego przed 43 laty i wyratował następcę tronu z nurtów rzeki St.-John. Autentyczny parowiec z Mississipi ukaże się na jeziorze z żalozą murzynską, z ładunkiem bawełny i z pewną liczbą małp, specjalnie tresowanych do służby okrętowej. Trupa ma się popisować codziennie pływaniem, sztuką wojenną, ratowaniem tonących, kunsztami nurków i grą z podrzucaną piłką (football); gracze, zamiast butów, przywdzieją pneumatyczne trzewiki wodne, w których ugniać będą po wodzie tak bezpiecznie i swobodnie, jak po suchej ziemi! Boyton zapowiada, że jego ludzie przejdą w tych trzewikach Tamizę wzdłuż, od mostu Londyńskiego do Chelsea: a więc przepłyną po wodzie blisko 4 mile angielskie. Dowódcą tego oddziału będzie Jerzy Whistler, „szermierz wszechświatowy“, który odbył podróż pieszą po falach Mississipi, z Alton do St. Louis, długości 25 mil angielskich. Wiele innych dziwów obiecuje Boyton i komitet wystawowy; Londyn ma widocznie zamiar przytrzymać tu gości, wybierających się do Chicago.

Targ zbożowy.

Lwów, 20 lutego: pszenica 7-40 do 7-75, żyto 6-— do 6-25, jęczmień 5-— do 5-75, owies 5-50 do 5-75, rzepak 11-— do 11-25, groch 6-75 do 10-—, wyka 5-— do 5-50, nas. lniane 11-— do 11-25, bób — do —, bobik 4-75 do 5-10, hreczka 6-90 do 7-75, koniczyna czerwona 68-— do 74-—, biała 55-— do 80-—, szwedzka 65-— do 78-—, kminek 17-— do 20-—, anyż 37-— do 38-—, kukurudza stara 5-25 do 5-60, nowa — do —, chmiel — do —, spirytus gotowy 12-35 do —. Waranty na wrzesień 13-75 do 14-—.

Usposobienie lepsze.

Kraków: pszenica biała 8-20 do 8-60, czerwona 8-10 do 8-50, żyta 8-— do 8-45, żyto 6-65 do 7-—, jęczmień browarny 8-— do 8-50, pastewny 5-50 do 5-65, owies 6-20 do 6-60, groch 7-— do 10-—, koniczyna czerwona 60-— do 75-—, biała 60-— do 75-—, rzepak 11-50 do 12-—.

Usposobienie stałe.

Podwoleczyska: pszenica 7-15 do 7-45, żyto 5-75 do 5-90, jęczmień broj. 5-10 do 5-60, pastewny 4-— do 4-25, owies 4-80 do 5-—, hreczka — do —, groch 5-90 do 7-30, kukurudza — do —, koniczyna 70-— do 73-—, rzepak — do —.

Praga: pszenica czeska 8-45 do 8-85, węgierska 8-80 do —, austriacka 8-40 do —, żyto 7-15 do 7-40, owies 6-30 do 6-60, soczewica — do —, groch 10-— do 13-—, bób — do —, jęczmień 7-20 do 8-45, rzepak 13-25 do —, olej rzepakowy 31-50 do 31-75, kukurudza 5-85, wyka — do —.

Lina: pszenica węg. 8-85 do 8-30, górno-austriacka 7-50 do 8-—, żyto górno-aust. 6-75 do 7-40, węg. 7-70 do 7-90, jęczmień węgierski 7-25 do 9-—, górno-aust. 6-25 do 6-75, górno-aust. pastewny 5-— do 5-50, kukurudza stara — do —, nowa kukurudza 5-75 do 5-85, owies górno-aust. 5-60 do 6-—, czeski 4-— do 6-40, nasienie lniane górno-aust. 10-— do 10-50, chmiel górno-aust. prima 80 do 86, export 70 do 77, słód aust. 13-— do 13-50, mrański 13-75 do 14-25. Spirytus bez podatku pro 10 000 litr procent 15-—.

Budapeszt: pszenica na jesień 7-60 do 7-62, na wiosnę 7-48 do 7-50, kukurudza — do —, na maj-czerwiec 4-76 do 4-78, owies na jesień — do —, na wiosnę 5-53 do 5-55, rzepak sierpień-wrzesień 12-— do 13-10, spirytus 13-50 do 13-75.

OSTATNIA POCZTA

Na pierwszą wiadomość o szczęśliwym rozwiązaniu Najdostojniejszej Arcyksiężnej Maryi Waleryi, Najjaśniejszy Pan złożył wizytę gratulacyjną Najdostojniejszej Arcyksiężnej Maryi Immaculacie, matce Najdostojniejszego Arcyksięcia Franciszka Salvatora.

Najjaśniejszy Pan przyjmował dnia 18 b. m. przed południem, na pożegnaniem posłuchaniu, odwołanego z Wiednia włoskiego attaché wojskowego, pułkownika Brusatięgo.

W apartamencie Stefana, zamku cesarskiego, odbył się w sobotę wieczorem obiad dworski, na który otrzymali zaproszenie przeważnie dostojnicy wojskowi, a między tymi oficerowie bułgarscy: Dankow, Wotow i Kozarow.

Najjaśniejsza Pani przybyła d. 18 bm. w najściślejszym incognito, z Turynu do Genewy, z kądem dzisiaj udać się w dalszą drogę, której kierunek nie jest jednak znany. Wieść o przyjeździe Jej Cesarskiej Mości do Paryża powstała widocznie stąd, iż do stolicy francuskiej przybyła siostra Najjaśniejszej Pani, ks. Thurn-Taxis.

Najdostojniejszy Arcyksiążę Karol Ludwik przyjął w sobotę na posłuchaniu, między innymi, Karola hr. Lanckorońskiego.

Najdostojniejszy Arcyksiążę Franciszek Ferdynand d'Este zawiązał onegdaj do Frincomale (Ceylon), gdzie zabawi do środy.

Najd. Arcyksiążę Ludwik Wiktor powrócił przedwczoraj z Pragi do Wiednia. Z Wels donoszą: Chrystus nowonarodzonego Syna Najd. Arcyksięstwa Franciszka Salvatora i Maryi Waleryi odbędzie się we wtorek d. 21 b. m. w Lichtenegge. W zamku arcyksiążęcym oczekują przybycia Najj. Pani.

Pod przewodnictwem Najd. Arcyksięcia Albrechta odbyła się d. 17 b. m. narada wojskowa, w której wzięli udział: wspólny Minister wojny gen. Bauer, Minister obrony krajowej gen. Welsersheimb i szef sztabu generalnego baron Beck. Po konferencji udał się Najd. Arcyksiążę Albrecht do Najj. Pana.

W kaplicy pałacowej w Schwarzaui pod Wiedniem odbył się przedwczoraj uroczysty akt wymieniania pierścionków zaręczynowych między ks. Ferdynandem Bułgarskim i księżniczką Parmy Maryą Ludwiką. Po śniadaniu familijnem ksiądz ze swoją matką księżną Klementyną powrócił do Wiednia. Ślub księcia ma się odbyć d. 10 kwietnia w Viareggio.

W wyborze uzupełniającym do parlamentu niemieckiego z okręgu Kościersko-sta-

rogardzko-tczewskiego w miejsce s. p. posła Kossowskiego zwyciężył kandydat polski Michał Kalkstein.

We wielu miejscowościach oddano znaczną liczbę głosów na antisemickiego kandydata Paasche z Lipska. W Kościerninie naprzykład otrzymał on 141 głosów, w Skarszewach 154, w Stargardzie 328, w Tczewie 32, w Pelplinie 35 i t. d.

Nordd. Allg. Ztg. zapewnia, że odpowiedź na propozycję Rosyji w sprawie traktatu handlowego dotąd nie została zredegowana.

Kancelerz Capriv. na posiedzeniu parlamentu d. 18 b. m. raz jeszcze surowo potępił agitację rolników niemieckich przeciw traktatowi handlowemu.

W kołach watykańskich uchodzi według *Polit. Corr.* pogłoska, obiegająca od pewnego czasu, iż Papież zamierza zamianować kardynała Galimbertiego, obecnie pronuncjusza apostolskiego w Wiedniu, patriarchą w Wenecyi, za zupełnie bezpodstawną.

Stanowisko gabinetu włoskiego w skutek trudności, jakie wywołała sprawa nadużyć w bankach biletowych, nie było w ogóle w ostatnich czasach zbyt przyjemne, obecnie zaś uczyniło je jeszcze trudniejszym stanowem wystąpienie Crispięgo przeciw p. Giolittiemu. Dotychczas jednak nie ma jeszcze powodów przypuszczać, iż p. Giolitti będzie musiał ustąpić, — wszystko bowiem zależy od tego, jak zachowa się w przyszłości większość włoskiej Izby deputowanych, która dotychczas stała przy p. Giolittim.

W Paryżu mówią znowu o rozwiązaniu Izby; w kołach informowanych utrzymują, że z końcem marca nastąpi zamknięcie sesji; przedtem zostanie uchwalony budżet i zakończy się wielki proces panamski o przekupstwo. W kraju nastąpiło pewne uspokojenie umysłów. Artona dotąd nie znaleziono. Jeden z dzienników paryskich donosił, że choroba Herza jest fikcją, celem wprowadzenia w błąd policji i sądów. Dziennik ten zapowiada nowe w tym kierunku rewelacje.

Izba gmin przyjęła w pierwszym czytaniu bil irlandzki bez głosowania; nieczego to nie dowodzi i nie nie przesądza; jest to jeden ze zwyczajów w tradycyi angielskiego parlamentaryzmu, że ważniejsze projekta nigdy nie bywają zaraz odrzucane, uchylene ich przez Izby poprzedza zawsze wyczerpująca i długa dyskusja tak w Izbie jak i w komisji. W dyskusji przemawiali jeszcze b. kanclerz skarbu Goschen i Chamberlain. Obaj niesłychanie gwałtownie uderzali na bil Gladstone'a. W obronie wystąpił minister Morley, który jednak nie całkiem potrafił obalić argumenta przeciwników. Obecnie rozdano posłom tekst przedłożenia; zawiera ono 30 stronnie druku i 40 paragrafów.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 20 lutego. Wielki ochmistrz ks. Hohenlohe złożył wieczoraj pronuncjuszowi ks. Galimbertiemu gratulacje Najj. Pana dla Ojca św.

Wiedeń, 20 lutego. Jubileusz papieżski obchodzonego wieczoraj w całej Austrii uroczystymi nabożeństwami. W tutejszej nuncjaturze odbyło się wielkie przyjęcie. Najpierw pojawiło się całe duchowieństwo świeckie, pod przewodnictwem arcybiskupa księdza Angerera, i duchowieństwo wojskowe, z biskupem polnym, księdzem Belpotockym na czele. Następnie składali życzenia Najdostojniejsi Arcyksiążęta i Arcyksiężne, dalej ksiądzeta krwi, Ministrowie: hrabia Falkenhayn, dr. baron Gautsch, margrabia Bacquehem, hrabia Schoenborn, Zaleski; minister węgierski hrabia Ludwik Tisza, szefowie sekcji w Ministerstwie spraw zagranicznych: Pasetti i Cziraky, dygnitarze dworscy, państwo, ciało dyplomatyczne, generałicya, członkowie arystokracji, wice-prezenci Izby deputowanych, i t. d. Ze wszystkich stron Monarchii nadeszły bardzo liczne depesze gratulacyjne.

Wiedeń, 20 lutego. Wczoraj odbyła się pod przewodnictwem hrabiego Kalnoky'ego, konferencya ministrów wspólnych, w której wzięli udział także: hrabia Taaffe, oraz Ministrowie: Welsersheimb, Steinbach, Wekerle i Tisza. Według *Budapester Correspondenz*, omawiane były na tej konferencji ważne szczegóły preliminarza przyszłorocznego budżetu wspólnego.

Wiedeń, 20 lutego. (Tel. pryw.) Projekt subsypcyi austriackiej renty złotej w kwocie 60 milionów ogłoszony zostanie

w d. 24 b. m. Subskrypcya odbędzie się w Austrii, Niemczech, Hollandyi, Belgii i Szwajcaryi.

Praga, 20 lutego. (Tel. pryw.) P. Rieger ma zamiar ubiegać się o wakujący mandat do Rady państwa z tutejszej Izby handlowej; wybór jego zapewniony.

Budapeszt, 20 lutego. Z powodu jubileusza papieskiego odbyły się w tutejszych świątyniach katolickich uroczyste nabożeństwa, z kazaniemi okolicznościowemi. W kościele garnizonowym byli na pontyfikalnem nabożeństwie ministrowie: hrabia Csaki i Hieronymi, oraz naczelniczy władz.

Berlin, 20 lutego. Onegdaj policya dokonala rewizyi w pomieszkaniach licznych studentów narodowosci rosyjskiej. Dziesięciu studentów i dwie kobiety aresztowano.

Berlin, 20 lutego. Papież otrzymał

wczoraj między innymi telegram gratulacyjny od cara. Nadto doręczy Ojcu św. p. lwowski własnoręczne pismo cara wraz z upominkiem. Nadeszła też telegramy gratulacyjne: rosyjski minister spraw wewnętrznych, ksiądz czarnogórski i szwajcarska Rada związkowa.

Rzym, 20 lutego. Papież celebrował wczoraj mszę św. jubileuszową w obecności przeszło 60.000 wiernych. Ojca św. witano entuzjastycznie. Papież, który wygląda wybornie, udzielił błogosławieństwa głosem donośnym i silnym. Wieczorem oświetlono wszystkie kościoły, klasztory i wiele domów prywatnych; na ulicach panował duch ożywiony. Królestwo przejeżdżali, jak zazwyczaj, przez ulice, witani wszędzie z pełną czcią.

Londyn, 20 lutego. *Standard* donosi z Petersburga: Emir Buchary został podobno uwiadomionym, że już nie wolno mu powrócić do swojej stolicy. Otrzymał ma natomiast 5 milionów rubli oraz 100.000 rubli rocznej pensyi.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 20 lutego 1893, godzina 10 minut 30. Akcje kredytowe 330-65, Akcje kolei państwowej 308-50, Akcje tytoniowe 176-50, Anglo-austriackie 155-—, Unionbank 256-—, Kolej Karola Ludwika —, Południowa 102-50, Renta papierowa —, 5-prc. galic. hipoteczne obligacje Banku dla krajów koronnych —, liste zastawne —, galic. obligacje indemnizacyjne —, 4 1/2-prc. listy zastawne banku krajowego 100-25, 4 1/2-prc. pożyczka krajowa z roku 1893 100-60, Napoleondor —, Rubel papierowy —, 4-prc. węgierska renta złota —, za 100 marek 59-25. Usposobienie pomyślne.

Wiedeń, 20-go lutego 1892 r. godz. 2, minut —. Akcje kredytowe 330-65, Alp. Tow. górnicze 56-10, Węgierskie akcje kredytowe 386-25, Akcje anglo-austriackie 155-25, Akcje banku Union 257-50, Akcje kolei Karola Ludwika 220-—, Akcje kolei Północnej 292-50, Akcje kolei Południowej 93-15, Losy tureckie 50-60, Akcje kolei państwowej 308-—, Akcje kolei Lwowsko-Czerńowieckiej 261-50, Akcje kolei węgierskiej Północno-wschodniej —, Wiedeńskie losy komunalne 174-50, Akcje tytoniowe 175-75, Węgierskie obligacje indemnizacyjne 97-60, Akcje kolei Elbetal 237-50, Akcje banku dla krajów koronnych 240-60, 4-prc. węgierska renta złota 116-45, Akcje banku związkowego 126-40, Rubel papierowy 1-28-25, Węgierska renta papierowa —. Usposobienie zrealizowane.

Wiedeń, 18-go lutego 1892 r. godz. 3, minut 30. Akcje kredytowe —, Anglo-austriackie —, Akcje banku dla krajów koronnych —, Akcje kolei Karola Ludwika —, Południowa —, Renta papierowa —, Galicyjskie listy zastawne 5-procentowe —, Galicyjskie obligacje indemnizacyjne 5-prc. —, Galicyjski bank rustykalny —, Losy z r. 1883 —, Napoleondor —, Rubel papierowy —, za 100 marek —. Usposobienie —.

Telegramy zbożowe z d. 18-go lutego 1893 r. Wiedeń: okowita per 10.000 litr. procent 13-40 do 13-60 zł. Budapeszt: Pszenica na wiosnę 7-49 do 7-51 zł. Berlin: pszenica (na sierpień) 154-50 do — zł., żyto — do — zł., spirytus 33-90 zł. Paryż: mąka na bieżący miesiąc 47-90 fr.

Odpowiedzialny Redaktor: Adam Krechowiecki.

Do dzisiejszego numeru dołącza się Przewodnik naukowy i literacki dla prenumeratorów cało i półrocznych za miesiąc luty.

— Nieustająca wystawa zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych, przy placu św. Ducha 1. 10, I piętro, otwarta jest codziennie od godziny 10 rano do 4 popołudniu i wieczorem od godziny 5 do 8. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

— Zakład nar. im. Ossolińskich. Biblioteka otwarta codziennie od 9—2, z wyjątkiem niedziel i świąt uroczystych.

— Muzeum im. Lubomirskich otwarte codziennie rano od 9—1 z wyjątkiem niedziel i świąt uroczystych; we wtorki zaś i piątki od 3—5 po południu.

Notatki literacko-artystyczne.

Repertoar teatralny. W teatrze hr. Skarbka. Dziś, w poniedziałek, po raz pierwszy „Skawronek“ (Haubenlerche), komedia w 4 aktach Ernesta Wildenbrucha. — Jutro, we wtorek, przedstawienie składane, „Rycerskość wieśniacza“ (Cavalleria rusticana) opera w 1 akcie Mascagniego. Występ pani Pawlików-Nowakowskiej i pp. Aleksandra Myszugi i Rudolfa Bernhardt.

Przewodnik naukowy i literacki, bezpłatny dodatek do *Gazety Lwowskiej*, wyszedł za miesiąc luty i zawiera: I. Ernest Rénan przez ks. Jana Gnatowskiego. — II. Roztrząsania filozoficzne o podstawach pewności ludzkiej przez Wojciecha Dzeduszyckiego. — III. Sole potasowe w Galicji, ich występowanie i zużytkowanie, przez dr. Władysława Szajnochę. — IV. Listy Andrzeja Edwarda Koźmiana 1830—1864 r. — V. Wpływ Stolicy Apostolskiej na rokowania pokojowe Kazimierza Wielkiego z Czechami i Zakonem niemieckim przez K. J. Gorzyckiego. — VI. Z powodu dzieła Stanisława Tarnowskiego o Zygmuncie Krasimskim przez dr. Tadeusza Sternala. — VII. Kronika literacka.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Ze świata finansowego.

Wiedeń, 19 lutego.

Ogólno-państwowe interesa finansowe połączone z regulacją naszej waluty, nie mogły trafić na odpowiedniejszą porę. Targ lokacyjny jest jak najlepiej usposobiony — dowodem miliardowa konwersya, która za jednym zamachem, bez żadnego reklamowego aparatu niedawno przeprowadzona została. Nabywanie złota bardzo pomyślnie, wbrew złowrogim twierdzeniom pesymistów, którzy nie wierzyli ani w przeprowadzenie konwersyi, ani w powodzenie emisji nowych rent koronowych, ani w możność przeprowadzenia regulacji waluty.

Grupa Rothschilda dostarczyła złota za 57,300.000 marek. Obecnie nabywa złoto zakład kredytowy za taką kwotę, ażeby umożliwić emisję reszty 30 milionów złotej renty. Targ złota polepszył się dla Austro-Węgier znacznie, gdyż cena za uncję złota w Londynie spadła na 77 sh. 9 1/4 d. — Jest zatem nadzieja, że i druga część walutowych operacji z powodzeniem przeprowadzona zostanie.

Z powodu zapotrzebowania złota, zrealizował węgierski minister finansów wszystkie swoje pożyczki kredytowe w złocie, które w zagranicznych finansowych instytucjach posiadał. Bank austro-węgierski uczynił to samo. W skutek tego zestawienie eksportu i importu złota za rok 1892 wypada korzystnie w porównaniu z zestawieniem za rok 1891. I tak, gdy w roku 1891 ilość sprowadzonego złota do Austrii wynosiła 25.019 kilogramów, w roku 1892 wynosi 51.816 klg., zatem o 26.797 więcej. Wywóz złota w roku 1892 wynosi 11.384 klg. (więcej o 5.388 klg. aniżeli w roku 1891). Przetopione to złoto dało czystego 45.598 klg. w roku 1892, czyli licząc po 1637 zł. na kilogram, 74,700.000 zł. Ponieważ zaś wywieziono czystego złota 10.018 klg., czyli 16,400.000 zł., przeto pozostało w Austrii złota za 58,300.000 zł.

Cyfrы te najlepiej mówią za siebie i są zarazem odpowiedzią dla tych, którzy nie wierzyli w możliwość nabycia i zatrzymania złota w Austrii.

Spekulacja obecna pozbyła się już dziwnego pesyzmu, który ją opanował podczas przeprowadzenia konwersyi koronowych. Chętnie już kupuje, a coraz to lepsze i nowsze rozmaite statystyczne wykazy, są bodźcem dla niej do zawierania nowych transakcyj. Gdyby nie mdłe notowania paryskie, kursa tutejsze w skutek wielkiego popytu na walory, byłyby notowały znaczną wyżkę. Kredyty mimo to posunęły się naprzód o 1 zł. — (do 329-75) i mają dalej silną tendencję wzrostową. Z Berlina nadeszły wiadomości o zwykłe walorów żelaznych, węgierskiej renty koronowej i rubli. Wpłynęło to oczywiście nadzwyczaj pomyślnie na rozwój transakcyj. Dobrą tendencję giełdy berlińskiej tłumaczyli tutaj niektórzy finansisci spodziewaną zmianą polityki ołowej Stanów Zjednoczonych.

Nadesłane.

Dr. Stanisław Obmiński

adwokat krajowy, otworzył kancelaryę we Lwowie, ulica Akademicka l. 11. 227

Kurs przygotowawczy

do egzaminu na jednorocznych ochotników we Lwowie rozpocznie się 1 marca 1893 i trwać będzie przez 5 miesięcy. Zgłoszenia przyjmuje i informacjami udziela podpisany codziennie od godziny 7 do 8 wieczorem w lokalu przy ul. Piekarskiej nr. 8. 277 S. Zabowski.

Parcela budowlana przy ulicy Sakramentek l. 7 we Lwowie, obszaru 839 kwadratowych sążni, just z wolnej ręki w całości lub częściami do sprzedania. Bliższa wiadomość w kancelaryi adwokata dr. Władysława Ostrożyńskiego we Lwowie ul. Stowackiego 5

Liczne wyliczenia chorób piersiowych kaszlu, nieżyty, katarów od dawna zjednały niezrównany rozgłos dla Syropu z Podoforanu Wapna p. Grimault aptekarza paryskiego; i niezawodna jego skuteczność

zapewnia mu pierwszeństwo u lekarzy; za jego użyciem kaszel się uśmierza i poty ustają i z dobrą tuszą powraca i zdrowie. 150

Dla usunięcia zawrotów głowy zadmien w oczach, uporczywych bólów głowy, do których zwykle tak są skłonne osoby krwiste, dosyć, jak wypiją wieczorem szklankę ziółek Chambarada. Bardzo przyjemnego smaku, w krótkim czasie zmniejszają i usuwają te przypadłości największego nawet oderwania się od zwykłych zajęć, lub dyety. Skład we Lwowie w aptekach PP. Mikolascha, Wewiorskiego, Ruckera, Sklepińskiego i Lachowicza. 9

Wystawy i Muzea.

Muzeum przemysłowe w ratuszu codziennie od godziny 9-1 przed i od g. 3-6 po południu. Wstęp: w poniedziałek 50 ct., w inne dni 20 ct. W niedzielę otwarte od g. 10-1 przed połudn. wstęp wolny.

Muzeum im. Dzieduszyckich przy ulicy Teatralnej L. 18, otwarte dla publiczności w święto i niedzielę od godziny 10-11 przed południem, we środy i soboty od g. 11-3. Wstęp wolny

Ruch pociągów kolejowych.

ważny od 1. Maja 1892 r. według zegaru lwowskiego.

Table with columns for train names (e.g., Do Krakowa, Do Muszyny-Krynicy), departure times, and arrival times. Includes notes about station changes and schedules.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Table listing various financial and commodity prices, including exchange rates for gold, silver, and different types of bonds and currencies.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 17. lutego 1893.

Table showing stock market prices for various commodities like flour, oil, and other goods, along with interest rates and exchange rates.

Table listing prices for various types of bonds, interest rates, and other financial instruments.

Table listing prices for gold, silver, and other precious metals, along with exchange rates for various currencies.

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacje.

L. 4518 [616 1-3] Celem zaspokojenia wierzytelności Banku wzajemnych ubezpieczeń „Slavia” w Pradze w kwocie 230 zł. 51 ct. z pn. zostanie realność Fedora Babiaka pod lk. 71 w Dułbach wyk. hip. l. 3 i niwa w Hołubotowie wyk. hip. l. 21 dnia 23 marca 1893 i 24 kwietnia 1893 o godzinie 9 rano na pierwszym terminie tylko wyżej lub za cenę wywołania 1370 zł. i 50 zł., na drugim także niżej ceny wywołania, lecz nie niżej sumy ciężarów hipotecznych i nie niżej 2/3 części ceny szacunkowej sprzedana. Wadyum wynosi 137 zł. i 5 zł. a. w. O tem zawiadamia się niewiadomych wierzycieli do rąk kuratora adwokata dr. Bazyńskiego. Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny można przejrzeć w sądzie. C. k. Sąd powiatowy. Stryj. 30 maja 1892.

warunki licytacyjne można w sądzie przejrzeć. Kęty, 31 grudnia 1892. L. 6330 [817 1-3] C. k. Sąd powiatowy w Andrychowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności w kwocie 800 zł. a. w. z pn. odbędzie się dnia 23 marca 1893 i dnia 13 kwietnia 1893 każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż przez licytację 1/4 części realności pod lwh. 25 w Wieprzu położonej dłużniczką Elżbietę Rupikowej własnej. Cena wywołania 748 zł. 92 ct. Wadyum 74 zł. 90 ct. Resztę warunków licytacji i akt oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze. Andrychów, dnia 11 września 1892. L. 9046 [945 1-3] Dnia 23 marca 1893 i dnia 27 kwietnia 1893 zawsze o godzinie 10 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym licytacyjna realności pod lk. 44 w Stradcu położonej wykaz hip. l. 108 tej gminy objętej Józka Wdowicza własnej na rzecz Juliusza Richtera dla wydobycia sumy 8 zł. 20 ct. Cena wywołania 51 zł. 50 ct. Wadyum 5 zł. 15 ct. Resztę warunków, akta i wyciąg hipoteczny mogą być przejrzane w tutejszej registraturze. Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych jest Adam Frank z Zalesia. C. k. Sąd powiatowy. Janów, dnia 28 października 1892. L. 12420 [1062 1-3] W dniach 17 marca i 28 kwietnia 1893 każdym razem o godzinie 10 rano od-

będzie się celem ściągnięcia wierzytelności Marcina Korczyka w kwocie 120 zł. publiczna licytacyjna realności Franciszka Klećka w Janowicach położonej lwh. 8 objętej. Cenę wywołania stanowi kwota 1460 zł. a. w. Wadyum 146 zł. Resztę warunków przejrzeć można w tut. sądzie. Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony jest adw. tutejszy dr. Peterek. C. k. Sąd powiatowy. Biała, dnia 12 grudnia 1892. L. 7825 [1070 1-3] W dniach 17 marca i 28 kwietnia 1893 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się celem ściągnięcia wierzytelności kasy oszczędności Białskiej w kwocie 686 zł. publiczna licytacyjna realności lwh. 115, 2/8 części realności lwh. 345 i 4/20 części realności lwh. 352 ks. gr. gm. kat Witkowiec objętych Anny Holla własnych. Cenę wywołania stanowi kwota 2310 zł. a. w. Wadyum 231 zł. Resztę warunków przejrzeć można w tut. sądzie. Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony adw. tutejszy dr. Reich. C. k. Sąd powiatowy. Biała, dnia 16 listopada 1892. L. 10344 [1078 1-3] C. k. Sąd powiatowy w Leżajsku ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności firmy S. Taussig w Wiedniu w kwotach 238 zł. 99 ct., 60 zł. 71 ct. i 46 zł. 20 ct. z procentem i kosztami odbędzie się dnia 21 marca i 25 kwietnia 1893 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż 1/4 części realności pod lk. 38 w Leżajsku po-

łożonej lwh. 31 ks. gr. gm. Leżajsk objętej Gerschona Eisenberga własnej. Cena wywołania wynosi 500 zł. Wadyum 50 zł. Resztę warunków przejrzeć można w registraturze tutejszego sądu. Leżajsk, dnia 30 grudnia 1892. L. 5712 [967 1-3] Sąd powiatowy Kęcki odbędzie egzekucyjną licytację 1/2 realności pod nk. i lwh. 163 w Bulowicach położonej w budynku sądowym w dwóch terminach dnia 23 marca i 25 kwietnia 1893, na drugim terminie poniżej ceny wywołania 1551 zł. 76 ct. Wadyum 156 zł. Wyciąg hipoteczny, akt oszacowania i warunki licytacyjne przegladną można w ts. registraturze. Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli i interesowanych ustanowiono adwokata dr. Ksawerego Chrzanowskiego z Kęt. Kęty, 9 grudnia 1892. L. 761 [1084 1-3] Tarnobrzski c. k. Sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia należności Józefy Rogalskiej w kwocie 99 zł. a. w. zpn. odbędzie się w gnauchu sądowym w dniu 21 marca 1893 o godzinie 10 rano ponowna egzekucyjna licytacyjna realności lwh. 246 ks. gr. dla gm. Dymitrów duży objęta spadkobierców sp. Jana Panka i Izraela Spirna po połowie własna. Cena wywołania 480 zł. Wadyum 48 zł. Realność ta niżej kwoty 300 zł. a. w. jako ofiarowanego przez Szczepana Kubika podkupu sprzedana nie będzie. Resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w registraturze. Tarnobrzeg 19 stycznia 1893.

C. k. Sąd krajowy dla spraw cywilnych we Lwowie ogłasza, że w sprawie egzekucyjnej Banku krajowego Królestwa Galicji i Lodomerji z Wielkim Księstwem Krakowskim we Lwowie przeciw Annie z Puchków Kiszczakowskiej pto 218 zł. 25 ct., 218 zł. 17 ct. i 46 zł. 75 ct. z pn. odbędzie się celem zaspokojenia sum 218 zł. 25 ct., 218 zł. 17 ct., 46 zł. 75 ct. 11 ct. i 1400 zł. 16 ct. z pn. publiczna sprzedaż realności pod lk. 997²/₄ we Lwowie położonej wykazem hip. l. 255 dz. II. ks. gr. gm. kat. miasta Lwowa objętej dłużniczki Anny z Puchków Kiszczakowskiej własnej pod następującymi warunkami:

I. Celem przeprowadzenia jawnego przetargu wyżej wymienionej realności wyznacza się dwa terminy a to pierwszy na dzień 23 marca 1893, drugi zaś na dzień 27 kwietnia 1893 każdym razem na godzinę 11 przed południem w ts. sali rozpraw.

II. Cenę wywołania stanowi wartość realności przy udzieleniu pożyczki bankowej przyjęta sumą 17000 zł. a. w. wynosząca.

Na pierwszym terminie przetargowym sprzedaż nastąpić może tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej przy drugim także poniżej ceny wywołania zawsze jednak nie niżej 1/3 części ceny wywołania.

III. Wadyum wynosi okrągłą kwotę 1700 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i akt opisania przynależności przejrzyć można w ts. registraturze.

Dla wierzycieli, którzyby na realności sprzedanej mającej po dniu 18 czerwca 1892 roku prawa rzeczowe nabyli, dla wierzycieli hipotecznych z życia i miejsca pobytu nieznanych dla niewiadomych ich prawonastępców i spadkobierców, w ogóle dla tych interesowanych, którymby uchwała licytacyjną pozwalającą lub dalsze uchwały dotyczące licytacji, relicytacji, likwidacji, ekstrykacji i ekstradycji wcale lub w części doręczone być nie mogły, ustanawia się kuratorem p. adwokata krajowego dr. Kwiatkowskiego ze substytucją p. adwokata krajowego dr. Starczewskiego.

Wo Lwowie, dnia 31 grudnia 1892.

L. 7363 [1038 3-3]

C. k. Sąd powiatowy w Mikulińcach ogłasza, że celem zaspokojenia kwoty 10 zł. w. a. z pn. na rzecz Peisacha Rosenmana odbędzie się w tym sądzie dnia 28 lutego 1893 i dnia 21 marca 1893 o godzinie 10 przed południem przymusowa publiczna licytacja realności nr. 276 w Nastasowie wykazem hipotecznym l. 865 księgi gruntowej gminy katastralnej Nastasowa objętej Andruscha vel Jędrucha Świętek względnie tegoż spadkobierców Anny Świętek, Iwana Świętek i nieletniej Maryi Świętek własnej na pierwszym terminie tylko wyżej ceny wywołania lub za takową, na drugim terminie zaś i niżej ceny wywołania.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 385 zł.

Wadyum 10 pre. tej ceny.

Bliższe warunki licytacji i wyciąg hipoteczny oglądać można w registraturze sądu.

Dla wierzycieli niewiadomych i tych którzyby po dniu wydania wyciągu tabularnego prawa zastawu nabyli nie mniej tych, którymby uchwała licytacyjna doręczona być nie mogła ustanawia się kuratora Łukasza Żmurka z Nastasowa.

C. k. Sąd powiatowy.
Mikulińce, 13 grudnia 1892.

L. 11356 [1033 3-3]

C. k. Sąd powiatowy w Jaworowie zawiadamia, że celem zaspokojenia na rzecz Jana Budzickiego dłużnej kwoty 112 zł z pn. odbędzie się w sądzie tut. w dniach 6 marca i 12 kwietnia 1893 każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż w drodze publicznej licytacji realności pod lk. 598 w Jaworowie położonej ciała tabularnego niestanowiącej dłużników Józefa i Karoliny Bułan własnej protokołem z dnia 28 sierpnia 1891 l. 7747 zastawniczo opisaną.

Na pierwszym terminie realność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na drugim i poniżej sprzedaną zostanie.

Cenę wywołania wynosi kwota 215 zł. Wadyum 22 zł.

Resztę warunków licytacyjnych jak i akt oszacowania można w registraturze tut. sąd. przegłądać.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowionym został Mikołaj Hołub.

C. k. Sąd powiatowy.
Jaworów, 15 grudnia 1892.

L. 9843 [1026 3-3]

W c. k. Sądzie powiatowym w Busku odbędzie się dnia 15 marca 1893 tylko powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 19 kwietnia 1893 nawet poniżej takowej licytacja a) realności wyk. hip. l. 979 gm. katastralnej Busk objętej Jana Sieroty i Filipa Iwaszków własnej, b) realności wykazem hipot. l. 980 gm. kat. Busk objętej dłużnika Fili-

pa Iwaszków własnej wreszcie c) realności wyk. hip. l. 981 gm. kat. Busk objętej Fevronii z Dawidowskich Żółtanieckiej Paraskewii z Dawidowskich Bekar i nieobjętych mas spadkowych po Aleksandrze Żółtanieckim i Teodorze Bekar własnej na rzecz ek. uprzyw. galic. Zakładu kredytowego włość. pto 27 rat pożyczkowych po 6 zł. aw. zpn. Cena wywołania wynosi 515 zł. aw.

Wadyum 51 zł. 50 ct.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusądowej registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli tudzież dla wierzycieli hipotecznych po dniu 29 maja 1892 wpisanych ustanawia się kuratorem p. Jana Sum-petera c. k. notaryusza w Busku.

Busk, dnia 15 listopada 1892.

L. 12529 [630 3-3]

C. k. Sąd powiatowy w Birczy podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 75 zł. na rzecz Judy Eichensteina odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż realności objętej wykazem hip l. 65 i połowa l. 66 gm. Kre-ców objętych Feiwa Schwebera, własnych na dniu 20 marca i na dniu 20 kwietnia 1893 zawsze o godzinie 10 rano z tem, że na pierwszym terminie realność ta niżej ceny szacunkowej 622 zł. 30 ct. lub za takową, zaś na drugim terminie i niżej ceny szacunkowej sprzedane będą.

Wadyum wynosi 10 pre. ceny szacunkowej.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny przejrzyć można w tut. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Bircza, dnia 12 stycznia 1893.

L. 16750 [623 3-3]

C. k. Sąd powiatowy miejsko-delegowany w Nowym Sączu zawiadamia, że celem zaspokojenia wierzytelności Louisa Dank-mayera w kwocie 500 zł. a. w. z pn. odbędzie się w tymże sądzie licytacyjna publiczna sprzedaż realności whl. 19 gminy Krasne objętej wedle karty B. poz 1 dłużnika Wojciecha Wojsa własnej w dwóch terminach mianowicie w dniu 21 marca i w dniu 21 kwietnia 1893 każdym razem o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 6697 zł. a. w.

Wadyum wynosi 669 zł. 70 ct.

Wyciąg hipoteczny, protokół oszacowania sprzedać się mającego ciała hipotecznego, tudzież reszta warunków licytacyjnych mogą być w registraturze sądowej przejr-zane.

Nowy Sącz, dnia 12 listopada 1892.

L. 7394 [762 3-3]

Sąd powiatowy Kęcki odbędzie w budynku sądowym dnia 21 marca 1893 o godzinie 10 rano egzekucyjną relicytację realności pod nk. i lwh. 86 w Kętach położonej poniżej cen wywołania 1266 zł. 50 ct.

Wadyum 126 zł. 65 ct.

Wyciąg hipoteczny, akt oszacowania i warunki licytacyjne przejrzyć można w ts. registraturze.

Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli i interesowanych ustanowiono notaryusza Juliana Sporna z Kęt.

C. k. Sąd powiatowy

Kęty, 12 stycznia 1893.

L. 14795 [674 3-3]

W c. k. Sądzie powiatowym w Tyśmienicy odbędzie się o godzinie 10 rano na dniu 22 marca 1893 tylko powyżej ceny szacunkowej, zaś na dniu 26 kwietnia 1893 i poniżej ceny szacunkowej przymusowa sprzedaż realności pod nk. 550 w Ottynii położonej dłużnika Seide Preiss własnej wyk. hip. l. 934 gm. kat. Ottynia objętej protokołem z 25 lipca 1892 l. 9336 oszacowanej na rzecz kasy zalazkowej w Nadwórnie pto 200 zł. a. w. z pn.

Cena wywołania 2045 zł.

Wadyum 204 zł. 50 ct.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny można przejrzeć w ts. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy

Tyśmienica, 26 grudnia 1892.

L. 31926 [1023 3-3]

C. k. Sąd powiatowy miej. del. w Przemyślu podaje do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej galic. Zakładu kredytowego ziemskiego w likwidacji we Lwowie przeciw Chaji i Chaimowi małż. Fussom o zapłacenie kwoty 500 zł. odbędzie się dnia 17 marca 1893 i dnia 21 kwietnia 1893, każdym razem o godzinie 10 przed południem w biurze nr. 20 przymusowa sprzedaż realności wyk. hip. l. 210 ks. gr. gm. Krówniki objętej Chaji Fuss urodz. Tauber własnej i realności wyk. hip. l. 129 ks. gr. gm. Jaksmanice objętej Chaima Fuss własnej.

Cenę wywołania stanowi kwota 775 zł. i 225 zł.

Wadyum zaś 10 pre. tejże.

Kuratorem wierzycieli niewiadomych

ustanowiono adw. dr. Niemczyńskiego w Przemyślu z substytucją adw. dr. Hillela.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół spisania przynależności, akt oszacowania i wyciąg tabularny można przejrzeć w tusądowej registraturze.

Przemyśl, 28 grudnia 1892.

L. 9956 [1034 3-3]

C. k. Sąd powiatowy w Jaworowie zawiadamia, że celem zaspokojenia na rzecz wysokiego skarbu dłużnej kwoty 34 zł. 93 ct. zpn. odbędzie się w sądzie tut. w dniach 7 marca i 13 kwietnia 1893 każdym razem o godz. 10 przed połud. egzekucyjna sprzedaż w drodze publicznej licytacji realności pod lk. 403 i 404 w Jaworowie położonej dłużnika Mojżesza Strassberga własnej.

Na pierwszym terminie realność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej na drugim i poniżej sprzedaną zostanie.

Cenę wywołania wynosi kwota 915 zł. w. a.

Wadyum 91 zł. 50 ct.

Resztę warunków licytacyjnych jak i akt oszacowania można w registraturze tut. sąd. przegłądać.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowionym został adwokat dr. Hibl.

C. k. Sąd powiatowy.

Jaworów, 10 listopada 1892.

L. 1763 [1032 3-3]

C. k. Sąd powiatowy w Drohobycz podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 1500 zł. w. a. zpn. odbędzie się w sądzie tut. przymusowa sprzedaż przez publiczną licytację powyższej wierzytelności na hipotekę służącej realności pod lk. 998 w Boryslawiu położonej na gruncie dominikalnym położonej Psachjego i Józefa Welterów własnej na rzecz Israela Bera Wagma na dniach 14 marca 1893 i 17 kwietnia 1893 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Realność ta sprzedaną zostanie w pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny wywołania 80 zł. wa., w drugim terminie i niżej tejże ceny z zastrzeżeniem przepisów ustawy z 10 czerwca 1887 l. 74 dz. u. p.

Zakład wynosi 10% ceny wywołania.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Drohobycz, 10 października 1892.

L. 739 [1031 3-3]

C. k. Sąd powiatowy w Drohobycz podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 8000 zł. wa. odbędzie się w sądzie tut. przymusowa sprzedaż przez publiczną licytację powyższej wierzytelności na hipotekę służącej realności pod l. 25 i 26 miasto w Drohobycz położonej wedle dom. civ. t. II. pag. 912 n. 14 haer i pag. 917 n. 12 haer. Salamona Backenratha własnej na rzecz kasy oszczędności miasta Drohobycza w dniach 14 marca 1893 i 17 kwietnia 1893 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Realność ta sprzedaną zostanie w pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny wywołania 18544 zł. 87 ct. wa. w drugim terminie i niżej tejże ceny z zastrzeżeniem przepisów ustawy z 10 czerwca 1887 l. 74 dz. u. p.

Zakład wynosi 10 pre. ceny wywołania.

Kuratorem nieznanych wierzycieli mianowano adw. dr. Apfla w Drohobyczu.

Resztę warunków licytacyjnych wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tus. registraturze przejrzeć.

Dla nieznanego z miejsca pobytu wierzyciela Simsona Zorn ustanawia się celem doręczenia uchwały pozwalającej sprzedaż realności i dalszych uchwał kuratorem dr. adw. Taubenfelda z Drohobycza.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Drohobycz, 30 listopada 1892.

L. 33899 [1024 2-3]

C. k. Sąd powiatowy miej.-delegowany w Przemyślu podaje do powszechnej wiadomości, iż w sprawie egzekucyjnej Abrahamama Jakóba Klarmana przeciw Hilowi Habermanowi o zapłacenie kwoty 295 zł. odbędzie się dnia 17 marca 1893 i dnia 21 kwietnia 1893 każdym razem o godzinie 10 przed południem w biurze nr. 20 przymusowa sprzedaż realności wyk. hip. l. 18 ks. gr. gm. Kosienice objętych dłużnika Hilla Habermana własnych.

Cenę wywołania stanowi kwota 245 zł

Wadyum zaś 10 pre. tejże.

Kuratorem wierzycieli niewiadomych ustanowiono adw. dr. Rosenbacha w Przemyślu z substytucją adwokata dr. Niemczyńskiego.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół opisania przynależności, akt oszacowania i wyciąg tabularny można przejrzeć w tusądowej registraturze.

Przemyśl, 31 grudnia 1892.

L. 3792 [748 2-3]

C. k. Sąd obwodowy w Sanoku podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 8166 zł. a. w. z pn. na rzecz Mojżesza

Kannera jako prawonabywcy Adolfa Raczka odbędzie się dnia 23 marca 1893 i dnia 27 kwietnia 1893 o godzinie 10 przed południem w biurze nr. 25 egzekucyjna sprzedaż dóbr Rosochate w powiecie politycznym Łiskim, w sądownym Lutowskiem położonych Alberta Strien własnych z wyłączeniem atoli prawa propinacji.

Cena wywołania 6122 zł. a. w.

Wadyum 6150 zł. a. w.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych Hermana Ritschel i Karola Bartha dla zmarłego Jana Nowaka, tudzież dla tych wierzycieli hipotecznych, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 21 września 1891 prawa zastawu uzyskali, lub tych którymby uchwała niniejsza względem dozwolenia licytacji lub inne uchwały w tej sprawie wydane z jakiegokolwiek powodu doręczone być nie mogły ustanawia się na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratorem ad actum p. adw. dr. Flakowicza w Sanoku a p. adw. dr. Gawała w Sanaku zastępcą tegoż.

C. k. Sąd obwodowy.

Sanok, dnia 17 grudnia 1892.

L. 14797 [950 2-3]

W c. k. Sądzie powiatowym w Tyśmienicy odbędzie się o godzinie 10 rano na dniu 22 marca 1893 tylko powyżej ceny szacunkowej, zaś na dniu 26 kwietnia 1893 i poniżej ceny szacunkowej przymusowa sprzedaż realności pod nk. 83 w Uhornikach położonej dłużnika Andrya Huk własnej wyk. hip. l. 346 gm. kat. Ottynia-Uhorniki objętej protokołem z 22 grudnia 1891 l. 15590 oszacowanej na rzecz Bachmilla Rinnera pto 340 zł. a. w. z pn.

Cena wywołania 1367 zł. 30 ct.

Wadyum 136 zł. 73 ct.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny można przejrzeć w tus. registraturze.

Tyśmienica, 26 grudnia 1892.

L. 17290 [1055 2-3]

Sokalski c. k. Sąd powiatowy ogłasza niniejszem, że na dniu 9 marca i 12 kwietnia 1893 zawsze o godzinie 10 rano w gmachu sądowym odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż połowy realności objętej 946 wyk. hip. ks. gruntowej gm. kat. Sokal dłużnika Mojżesza Seilla Kleinhamera własnej zaspokojenia pretensji Wacława Fabiańskiego w kwocie 200 zł. a. w. z pn.

Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa sprzedać się mającej połowę majątności w ilości 265 zł.

Wadyum zaś 26 zł.

W pierwszym terminie nabyć można tę majątność tylko za cenę wyższą lub nie niższą od ceny szacunkowej, na drugim zaś terminie poniżej ceny tej.

Wyciąg tabularny, akt oszacowania i resztę w całości przyłączonych warunków licytacyjnych przejrzyć można w registraturze tutejszego sądu.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli został zamianowany p. adw. dr. Hahn.

Sokal, dnia 31 grudnia 1892.

L. 15480 12238 [1053 2-3]

W tut. sądzie odbędzie się w dniu 10 marca 1893 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 14 kwietnia 1893 nawet poniżej ceny szacunkowej licytacja realności I. według wyk. hip. 520 gminy kat. Krzyworównia Ilika i Maryi Szykaruków własnej tudzież realności II. według wyk. hip. l. 519 gminy Krzyworównia Petra Potiska własnej na rzecz Sary Stein pto 360 zł. z pn.

Cena wywołania ad I. 300 zł. wadyum 30 zł., ad II. 200 zł. wadyum 20 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem adwokata dr. Wilkowskiego w Kosowie.

C. k. Sąd powiatowy.

Kosów, dnia 31 października 1892.

L. 4519 [617 2-3]

Celem zaspokojenia wierzytelności Banku wzajemnych ubezpieczeń „Slvia“ w Pradze w kwocie 392 zł. 24 ct. zostanie realność Michała Żywki pod lk. 128 w Dulibach wyk. hip. l. 280 dnia 23 marca 1893 i 24 kwietnia 1893 zawsze o godzinie 10 rano, na pierwszym terminie tylko wyżej lub za cenę wywołania 1117 zł., na drugim także niżej ceny wywołania, lecz nie niżej sumy ciężarów hipotecznych i nie niżej 2/3 części ceny szacunkowej sprzedaną.

Wadyum wynosi 111 zł. 70 ct.

O tem zawiadamia się nieznanych wierzycieli do rąk kuratora adwokata dr. Baczynskiego.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny można przejrzeć w sądzie.

C. k. Sąd powiatowy.

Stryj, 30 maja 1891.

L. 12656 [947 2-3]
C. k. Sąd powiatowy w Kamionce str. ogłasza, że przeprowadzi dnia 23 lutego 1893 tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 23 marca 1893 nawet niżej takowej każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusową sprzedaż 5/6 części realności wykazem hipot. l. 269 gminy Kamionka str. objętej Jakóba Münzera własnej na rzecz Emilii Korytowskiej pto 100 zł. a. w. z pn.
Cena wywołania 20 l. 25 ct.
Wadyum 209 zł.
Dla niewiadomych z życia i miejsca wierzycieli ustanawia się kuratorem dr. Karola Lenartowicza.
Kamionka str., dnia 3 stycznia 1893.

L. 8538 [821 2-3]
C. k. Sąd powiatowy w Andrychowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności w kwocie 50 zł. w. a. z pn. odbędzie się dnia 23 marca 1893 i dnia 13 kwietnia 1893 każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż przez licytację 8/9 części z połowy realności pod l. 98 w Głębowicach położonej dłużniczki Zofii Wnętrzak własnej.
Cena wywołania 200 zł.
Wadyum 10 zł.
Resztę warunków licytacji i akt oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze.
C. k. Sąd powiatowy.
Andrychów, dnia 27 listopada 1892.

L. 12576 [941 2-3]
Celem zaspokojenia wierzytelności Wiktora Bętkowskiego w kwocie 50 zł. odbędzie się w tutejszym sądzie w dniach 23 marca i 27 kwietnia 1893 każdym razem o godzinie 10 rano publiczna licytacja realności nr. 9 wykazem hipotecznym nr. 9 gm. Rzezawa objętej Jana Gorczycy własnej.
Cena wywołania 1809 zł. 27 ct.
Wadyum 181 zł.
Resztę warunków licytacyjnych w sądzie można przejrzeć.
C. k. Sąd powiatowy.
Bochnia, 29 listopada 1892.

L. 6837 [1036 3-3]
C. k. Sąd powiatowy w Łańcucie zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 106 zł. z pn. odbędzie się na rzecz Markusa Wanga w tut. sądzie powiatowym sprzedaż posiadłości lwh. 14 gm. kat. Żołyńca objętej dłużnika Franciszka Baara własnej w dwóch terminach mianowicie dnia 2 marca 1893 i 6 kwietnia 1893 każdym razem o godzinie 10 przed południem.
Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.
Kuratorem wierzycieli ustanowiony adwokat dr. Walenty Szpunar w Łańcucie.
Wadyum wynosi 19 zł. 20 ct.
C. k. Sąd powiatowy.
Łańcut, dnia 20 listopada 1893.

L. 8996 [838 2-3]
C. k. Sąd powiatowy w Wieliczce zawiadamia, że w celu zaspokojenia wierzytelności galicyjskiego zakładu kredyt. ziemskiego w likwidacji we Lwowie w kwocie 15 zł. 9 ct. wa. w dniach 17 marca 1893 i 20 kwietnia 1893 w sądzie o godzinie 10 rano realność w Sieprawiu lwh. 278 ks. gr. gm. Siepraw Anny Sudzowej własna przez publiczną licytację sprzedaną będzie.
Cena wywołania wynosi 1500 zł.
Zakład 10 pre.
Wyciąg hipoteczny, akt oszacowania oraz resztę warunków licytacyjnych przejrzyć można w registraturze sądu.
O tem zawiadamia Sąd interesowanych tych, którymby rezolucja licytacyjna na czas doręczoną być nie mogła, lub którzyby po dniu 8 kwietnia 1892 do hipoteki weszli do rąk c. k. notaryusza p. Kazimierza Przychockiego w Wieliczce.
C. k. Sąd powiatowy.
Wieliczka, 14 stycznia 1893.

L. 16124 [759 2-3]
W dniach 17 marca i 21 kwietnia 1893 każdym razem o godzinie 9 rano odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna licytacja realności pod l. p. 99 w Szówsku położonej wykazem hipotecznym l. 177 ks. gr. gm. Szówsko objętej w celu zniesienia wspólnej własności.
Cena wywołania 625 zł.
Wadyum 62 zł. 50 ct.
Protokół oszacowania oraz bliższe warunki licytacyjne przejrzeć można w tutejszej registraturze.
C. k. Sąd powiatowy
Jarosław, dnia 15 listopada 1892.

L. 8348 [1111 1-3]
W tutejszym Sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniach 22 lutego 1893 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 22 marca 1893 nawet poniżej takowej licytacja realności w Arłamowskiej woli według wykazu hip. l. 385 masy spadkowej po sp. Annie

z Pacanowskich Maik, zaś wedle wyk. hip. l. 386 Petra Maika własnej na rzecz c. k. uprzyw. galic. Zakładu kredyt. w likwidacji pto 25 rat po 3 zł. z pn.
Cena wywołania pierwszej realności 113 zł., zaś drugiej 251 zł.
Wadyum 11 zł. 30 ct. i 25 zł. 10 ct.
Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus registraturze.
Dla wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem p. Józefa Szepietowskiego w Sądowej Wiszni.
C. k. Sąd powiatowy.
Sądowa Wisznia, 17 grudnia 1892.

L. 9409 [1112 1-3]
W tut. Sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniach 22 lutego 1893 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 22 marca 1893 nawet poniżej takowej licytacja realności l. 86 według wyk. hip. l. 253 w Bortiatynie Maryi z Macyków Hnat własnej na rzecz c. k. uprzyw. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji pto 20 rat po 15 zł. 1 ct. i reszty kapitału 171 zł. 57 ct. zpn.
Cena wywołania 300 zł.
Wadyum 30 zł.
Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus registraturze.
Dla wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem p. Józefa Szepietowskiego ze Sądowej Wiszni.
C. k. Sąd powiatowy.
Sądowa Wisznia, 20 grudnia 1892.

L. 18617 [1079 1-3]
Mościcki c. k. Sąd powiatowy ogłasza, że na zaspokojenie dłużnych Zakładowi kredytowemu włościańskiemu w likwidacji we Lwowie przez Mikołaja Paucy 25 rat pożyczkowych po 6 zł. a. w. z pn. odbędzie się także w dniach 28 lutego 1893 i 24 marca 1893 o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacja realności dłużnika wyk. hip. 88 gm. Jatwięgi objętej.
Na pierwszym terminie zostanie realność ta sprzedaną tylko za cenę wywołania lub wyżej niej, na drugim i niżej tejże.
Wadyum wynosi 3 zł.
Resztę warunków i aktów można przejrzeć w sądzie.
C. k. Sąd powiatowy.
Mościska, dnia 7 listopada 1892.

L. 10823 [1114 1-3]
C. k. Sąd powiatowy w Zabłotowie ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji we Lwowie a to 17 rat po 6 zł. i reszta kapitału w kwocie 6 zł. 32 ct. aw. odbędzie się dnia 10 marca 1893 i dnia 14 marca 1893 zawsze o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności dłużniczki masy spadkowej sp. Maryi Pohrybienyk żony Hrycka własnej wyk. hip. l. 131 gm. Nowosielica objętej.
Cena wywołania 115 zł.
Wadyum 11 zł. 50 ct.
Wyciąg tabularny, protokół oszacowania i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w aktach tus. registratury.
Zabłotów, 9 grudnia 1892.

L. 8303 [1115 1-3]
C. k. Sąd powiatowy w Zabłotowie ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji we Lwowie pto 12 rat pożyczkowych po 6 zł. odbędzie się dnia 10 marca 1893 i dnia 14 kwietnia 1893 zawsze o 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności dłużnika Samuela Grunwerga własnej whl. 214 i 1009 gm. Tułuków objętej i b) dłużnika Elia Reischera własnej wyk. hip. l. 215 gm. Tułuków objętej.
Cena wywołania ad a) 450 zł., ad b) 200 zł.
Wadyum ad a) 45 zł., ad b) 20 zł.
Wyciąg tabularny, protokół oszacowania i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w aktach tus. registratury.
Zabłotów, 15 grudnia 1892.

L. 15575 [1027 1-3]
W tut. c. k. Sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano dnia 23 lutego 1893 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 13 kwietnia 1893 nawet poniżej takowej licytacja realności wykazem hipotecznym 144 księgi gr. gm. Świdowa objętej Michała Kasiuka własnej na rzecz Itzka Strelnicha po 6 zł. 66²/₃ ct., 46 zł. 66²/₃ ct. i 46 zł. 66²/₃ ct.
Cena wywołania 900 zł.
Wadyum 90 ct.
Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.
Dla nieznanych wierzycieli ustanowiono kuratorem dr. Lewandowskiego adw. w Czortkowie.
C. k. Sąd powiatowy.
Czortków, 10 listopada 1892.

L. 11196 [1116 1-3]
C. k. Sąd powiatowy w Zabłotowie o-

głasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji we Lwowie a to 19 rat pożyczkowych po 11 zł. 13 ct. i reszty kapitału w kwocie 133 zł. 95 ct. i 12 zł. 36 ct. odbędzie się dnia 10 marca 1893 i dnia 14 kwietnia 1893 zawsze o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż a) realności whl. 1276 gm. Rożnów objętej Petra i Paraski Nikieforuków Fedora i Matwija Nikieforuka Iwana własnej tudzież b) realności wyk. hipot. l. 1497 gminy Rożnów objętej a) Matwija Nikieforuka Iwana własnej.
Cena wywołania ad a) 400 zł., zaś ad b) 740 zł.
Wadyum ad a) 40 zł., zaś ad b) 74 zł.
Wyciąg tabularny, protokół oszacowania i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w aktach tus. registratury.
Zabłotów, 5 grudnia 1892.

L. 828 [1059 1-3]
Celem oddania w przedsiębiorstwo budowy koszar normalnych dla dywizji kawaleryi t. j. dla trzech szwadronów i sztabu dywizyjnego nadto krytej ujeżdżalni w końcu normalnego szpitala wojskowego w Brodach rozpisyje się niniejszem publiczną licytację zapomocą ofert pisemnych.
Kwota kosztorysowa wynosi w przybliżeniu:

a) za budowę koszar	221000 zł.
b) za budowę krytej ujeżdżalni	42000 zł.
	Razem 263000 zł.
c) za budowę szpitala	45000 zł.

Roboty ad a) i b) tylko razem, wspólnie i jednemu przedsiębiorcy oddane zostaną i tak samo budowa szpitala nie oddzielnie lecz razem z przedsiębiorstwami ad a) i b) oddane będzie z tem zaś zastrzeżeniem, że gminie Brody przysługują prawo budowę szpitala oddzielnie traktować.

Oferty należy ostatecznie w wadyum w wysokości 5 pre powyższych cen wywołania zaopatrzone wnosić należy do Magistratu miasta Brodów najpóźniej do dnia 2 marca 1893 do godziny 12 w południe w którym to czasie odbędzie się komisyjne otwarcie ofert przyczem pp. oferenci osobiście obecni być mogą.
Bliższe szczegóły, plany budowy, kosztorysy, warunki ogólne i szczegółowe programy budowy i t. p. mogą być przeglądane od dnia dzisiejszego w podpisany urządzie.
Magistrat miasta.
Brodów, dnia 16 lutego 1893.

Upadłości.

L. 2283 [1047 2-3]
C. k. Sąd obwodowy w Samborze ogłasza, że otworzył konkurs do majątku Eisiga Butterweicha handlarza mąką w Samborze a to do całego jego ruchomego majątku jakoteż do tego jego nieruchomego majątku który położony jest w tych krajach w których powyższa ustawa obowiązuje.
Komisarzem tego konkursu ustanawia się radcę Hanika w Samborze a tymczasowym zawiadowcą dr. Józefa Steuermann adwokata w Samborze.
Wierzycieli konkursowych wzywa się, aby na dniu 15 marca 1893 o godzinie 10 przed południem u komisarza konkursu stawili się, wykazali swe wierzytelności i poczynili wnioski co do zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy majątku konkursowego lub co do ustanowienia innego zawiadowcy i zastępcy zawiadowcy tudzież aby przedsięwzięli też wybór wydziału wierzycieli.
Dalej wzywa się wszystkich tych, którzy do wspólnego majątku konkursowego roszczenia stawiać chcą, aby swe wierzytelności nawet w razie, gdyby już o wierzytelności te spory były wytoczone, w przeciągu dni 60 tutaj w celu uniknięcia szkodliwych skutków prawnych w ustawie konkursowej zgłoszonych zgłosili i na terminie do ogólnego likwidacji na dzień 13 kwietnia 1893 o godzinie 10 przed południem wyznaczonym przed komisarzem konkursowym polikwidowali i oznaczyli pierwszeństwo, według którego zaspokojenia swego żądają.
Wierzyciele, którzy nie mieszkają w Samborze lub w pobliżu mają w zgłoszeniu swych wierzytelności, wymienić pełnomocnika do odbioru uchwał inaczej dlanich na ich koszt i niebezpieczeństwo kurator ustanowionym będzie.

Wierzycielom, którzy swe wierzytelności zgłosili i na ogólnym terminie likwidacyjnym stawili się, przysługuje prawo w

miejsce zawiadowcy majątku konkursowego, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli wybrania innych osób.
Dalsze ogłoszenia w ciągu postęp. konk. umieszczone będą w dzienniku urzędowym „Gazety Lwowskiej”.
Sambor, 14 lutego 1893.

L. 52 [1061]
Do likwidacji dodatkowo ogłoszonych do masy konkurs. Majera Hollandra pretensyi firmy Nielsen & Grabau wyznaczam w biurze nr. 15 sądu termin na dzień 13 marca 1893 na godz. 10 rano i na takowy interesowanych wzywam.
Tarnów, dnia 14 lutego 1893.
C. k. adjunkt sądowy
jako komisarz konkursowy.

L. 5361 [1069]
C. k. Sąd obwodowy jako konkursowy w Wadowicach mianuje w miejsce Apolinarego Góry zmarłego ek. sędziego powiatowego i ek. komisarza konkursu Roberta Schneidra z Białej ek. komisarzem tegoż konkursu dr. Henryka Goldmanna ek. adjunkta sądowego i kierownika ek. sądu powiatowego w Białej.
Co do publicznej wiadomości podajemy.
Wadowice, dnia 31 grudnia 1892.

Konkursa.

L. 3285 [1043 2-3]
Zarząd gminy miasta Gródka rozpisyje niniejszem konkurs celem obsadzenia posady miejskiego rakarza z roczną płacą 40 zł. w. a. i wolnem pomieszkaniem tudzież przedsiębiorcy czyszczenia kloak i kanałów w realnościach gminy za rocznem wynagrodzeniem 200 zł.
Podania zaopatrzone w świadectwa uzdolnienia, moralności i metryki urodzin należy wnieść do Zarządu gminy do 10 marca.
Zarząd gminy miasta
Gródek, dnia 9 lutego 1893.

L. 8460 [1042 2-3]
Konkurs na posady ekspedyentów:
a) przy c. k. urzędzie pocztowym w Lipicy dolnej w powiecie Rohatyńskim za kontraktem służbowym i kaucją . . . 300 zł.
Płacą rocznych . . . 300 zł.
Ryczałt kancelaryjny . . . 80 zł.
wynagrodzenie . . . 700 zł.
za codzienną jazdę posłańcami do Bursztyna i napowrót.
b) w Stratinie w powiecie Rohatyńskim za kontraktem służbowym i kaucją . . . 200 zł.
płacą rocznych . . . 150 zł.
ryczałt kancelaryjny . . . 40 zł.
i wynagrodzenie . . . 300 zł.
za codziennego pasaża pieszego do Rohatyna i napowrót.
Podania należy wnieść o pierwszą posadę najpóźniej do 24 lutego zaś o następną do 4 marca br. w c. k. Dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie.
C. k. Dyrekcja poczt i telegrafów dla Galicji.
Lwów, 14 lutego 1893.

L. 116 [1093]
C. k. Rada szkolna okręgowa ogłasza konkurs na następujące posady nauczycieli młodszych w dwuklasowych szkołach ludowych:
1) w Gawłuszowicach z płacą 300 zł.,
2) w Kawęczynie i Padwi narodowej z płacą po 300 zł. i wolnem pomieszkaniem.
Ubiegający się o jedną z tychże posad mają wnieść podania należyte udokumentowane za pośrednictwem swych przełożonych władz do c. k. Rady szkolnej okręgowej w sześciotygodniowym terminie, licząc od pierwszego ogłoszenia konkursu w Gazecie Lwowskiej.
Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.
Mielec, dnia 10 lutego 1893.

L. 57 [1057 1-3]
C. k. Rada szkolna okręgowa w Bohorodczanach ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich przy szkołach etatowych jednoklasowych z językiem wykładowym ruskim z płacą 300 zł. i wolnem pomieszkaniem: w Bitkowie, Iwanikowie, Bobczem, Chmielówce, Głębokiem, Grabowcu, Hlebówce, Jabłonce, Kryczce, Maniawie, Manasterczanach, Markowie, Mołotkowie, Pochówce, Sączawie, Stebniku i Dzwiniaczu.
Podania należyte udokumentowane wnosić należy za pośrednictwem swych władz przełożonych do 25 marca 1893.
Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.
Bohorodczany, dnia 10 lutego 1893.

L. 1423 [1119]
Posada adjunkta urzędów pomocniczych przy Sądzie krajowym we Lwowie w IX klasie rangi, z systemizowanymi należnościami jest do obsadzenia.
Ubiegający się o tę posadę wniosą swoje należycie udokumentowane podania w drodze przepisanej do 10 marca 1893 do Prezydium c. k. Sądu krajowego we Lwowie.
Lwów, 17 lutego 1893.

L. 189 [1086]
Niniejszem ogłasza się konkurs na następujące stałe posady nauczycielskie w Chrzanowskim okręgu szkolnym:

I. Przy 4 klasowej męskiej szkole ludowej w Jaworznie na posady dwóch nauczycieli z roczną płacą 300 zł. miejscowym dodatkiem do emerytury niewliczalnym w rocznej kwocie 50 zł. 150 cent. węgla i użytkiem pół morga gruntu;

II. Przy 4 klasowej żeńskiej szkole ludowej w Jaworznie na posady dwóch nauczycielek z roczną płacą 300 zł. i miejscowym dodatkiem niewliczalnym do emerytury w rocznej kwocie 50 zł.;

III. Przy 2 klasowej szkole ludowej w Jeleniu na posadę kierującego nauczyciela z roczną płacą 296 zł. 64 ct. za kierownictwo 50 zł. użytkiem z 2 morgów gruntu i wolnym mieszkaniem;

IV. Przy jednoklasowych szkołach ludowych na posady nauczycieli w Balinie z roczną płacą 297 zł. 73 ct. użytkiem z 2 morgów gruntu i wolnym mieszkaniem i w Okleśni z roczną płacą 300 zł. i wolnym mieszkaniem;

V. Przy dwuklasowych szkołach ludowych w Brodłach, Buczynie, Ciężkowicach, Dąbrowie, Jeleniu, Kwaczal, Rudawie, Nowej górze i Trzebini na posady młodszych nauczycieli z roczną płacą 300 zł. w. a. w dwóch ostatnich miejscach 10 pr. na mieszkanie.

Kandydaci (kandydatki) ubiegający się o te posady mają wnieść należycie udokumentowane podania, przy dołączeniu tabeli kwalifikacyjnej i wykazu lat przedetatowej służby, za pośrednictwem swej przełożonej władzy do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Chrzanowie najdalej do dnia 31 marca 1893 r.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.
W Chrzanowie, dnia 15 lutego 1893.
Przewodniczący c. k. Starosta.

L. 273 (1058)
Niniejszem ogłasza się konkurs:

a) na posadę młodszych nauczycieli przy 2 klasowych szkołach etatowych z językiem wykładowym polskim:

1) w Biskowicach,
2) w Strzałkowicach z płacą 300 zł. i dodatkiem miejscowym 50 zł.,
3) w Sąsiadowicach z płacą 300 zł.

a. w.;

b) na posadę przy 1 klas. szkole etat. z językiem wykładowym polskim w Dublanach z płacą 300 zł. i wolnym mieszkaniem;

c) na posady przy 1 klas. szkołach etatowych z wykładowym językiem ruskim:

1) w Bereźnicy,
2) w Burezycach starych,
3) w Bykowie,
4) w Bylicach,
5) w Kowenicach,
6) w Mistkowicach,
7) w Mrozowicach,
8) w Nowoszybach,
9) w Ozimnie,
10) w Ortynicach,
11) w Spryni,
12) w Stupnicy,
13) w Szadem,
14) w Torhanowicach,
15) w Waniowicach,
16) w Wojutykach,
17) w Zworze z płacą 300 zł. i wolnym mieszkaniem,

18) w Czukwi z płacą 300 zł., wolnym mieszkaniem i dodatkiem miejscowym 50 zł.,

19) w Czaplach z płacą 296 zł. 61 ct. wolnym mieszkaniem i gruntem powierzchni 1 morg. 193⁰/₁₀₀,

20) w Wołoszycach z płacą 297 zł. 20 ct., wolnym mieszkaniem i gruntem powierzchni 1 morg. 193⁰/₁₀₀.

Ubiegający się o jedną z tych posad winni wnieść podania należycie udokumentowane za pośrednictwem swej przełożonej władzy najpóźniej do końca marca b. r.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.
W Samborze, 15 lutego 1893 r.

L. 135 [1087 1 | 2]
Niniejszem rozpisuje się konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

A. Przy szkołach jednoklasowych etatowych z roczną płacą 300 zł. ewentualnym podwyższeniem do kwoty 350 zł. i 400 zł. wolnym mieszkaniem i użytkiem z 1 morga gruntu ornego w Biliezu, Błozwi Górnej, Busowiskach, Koble Starem, Koniowie, Li-

buchowej, Mszańcu, Niedzielnej, Polanie, Rosochach, Strzykach, Sruszycy, Rykowie, Terle, Terszowie, Tysowicy, Woli Koblańskiej i Wołczy Dolnej.

B. Przy szkole dwuklasowej w Starejropie posada młodszego nauczyciela z płacą 300 zł.

C. Rzy szkole jednoklasowej w Strzelbicach z płacą 300 zł., dodatkiem niewliczalnym do emerytury w kwocie rocznej 50 zł., wolnym mieszkaniem i użytkiem z jednego morga gruntu ornego.

Dla wszystkich wyżej wymienionych posad jest przywiązane prawo do przyznania dodatków pięcioletnich w myśl ar. 13 ust. kr. z d. 15/6 1893 (Dz. u. i. r. kr. Nr. 40).

We wszystkich wyżej wymienionych szkołach jest język wykładowy ruski.

Ubiegający się o jedną z powyższych posad nauczyciele (nauczycielki) winni wnieść podania zaopatrzone w dokumenta służbowe, tabelę kwalifikacyjną i wykaz dotychczasowej służby za pośrednictwem swej władzy przełożonej do tutejszej c. k. Rady szkolnej okręgowej w terminie 6 tygodniowym, licząc od pierwszego ogłoszenia niniejszego konkursu w dzienniku urzędowym.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.
W Staremmieście, d. 15 lutego 1893.

Kuratele.

L. 14054 [1049 2—3]

Paśka z Kowalów Czwałowska z Koniuch uznana została umyślowo chorą, a kuratorem ustanowiony został Fed' Czwałowski z Koniuch.

C. k. Sąd pow. m. deleg.
Brzeżany, 31 grudnia 1892.

L. 3991 [1040 2—3]

Dla Ilka Ogrodnego z Lisowiec z powodu marnotrawstwa za przyzwoleniem c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu pod kuratelę wziętego ustanowiono kuratorem Iwana Kohuta z Lisowiec.

C. k. Sąd powiatowy.
Tłuste, dnia, 31 maja 1891.

L. 1620 [1029 2—3]

Danyłę Hoszowskiego rolnika z Trościańca uznano marnotrąwą.

Kuratorem ustanowiony Hnat Hoszowski z Trościańca.
C. k. Sąd powiatowy.
Dolina, dnia 9 lutego 1893.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 9405 [722 3 3]

C. k. Sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia Joannę z Miękusinińskich Smoleńską i Józefę Miękusinińską z życia i miejsca pobytu niewiadomych, iż Franciszek i Józefa Würthowie wnieśli na dniu 30 października 1892 do l. 9405 prośbę o zainstalowanie na ich rzecz prawa własności rełności w Nowym Sączu „Niwka na Podgórze zwanej“ wykazem hipot. l. 824 dla gminy Nowy Sącz objętej, że prośbę tę uchwałą z dnia 10 grudnia 1892 l. 9405 przychylnie załatwiono i uchwałą tę dla tychże Joanny z Miękusinińskich Smoleńskiej i Józefy Miękusinińskiej przeznaczoną doręczono ustanowionemu dla nich kuratorowi w osobie p. adw. dr. Gałkiewicza w Nowym Sączu ze substytucją p. adw. dr. Chlebowskiego.
Nowy Sącz, 10 grudnia 1892.

L. 234 [719 3 3]

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Jasle na wniesienie przez Rachelę Rottenbergową pod dniem 13 stycznia 1893 l. 234 i 235 pozwy wekslowe przeciw Petrowi Babiakowi, Hnatowi Fedorko i Tekli Dziamba o zapłacenie sum 87 zł. i 150 zł. wa. zpn. ustanawia dla niewiadomego z miejsca pobytu Petra Babiaka kuratora ad actum w osobie adw. dr. Ignacego Steinhausa z substytucją adw. dr. Władysława Chwaliboga wręcza pierwszemu wydane nakazy zapłaty i zawiadamia o tem Petra Babiaka z wezwaniem aby ustanowionemu kuratorowi środki obrony podał lub innego pełnomocnika ustanowił w przeciwnym bowiem razie skutki zaniedbania sam sobie przypisze.
Jasło, dnia 1. stycznia 1893.

L. 28232 [754 3—3]

C. k. Sąd powiat. miej. deleg. w Tarnowie podaje do wiadomości, że dla niewiadomych z miejsca pobytu Józefa Drużby i Pawła Drużby ustanowił kuratorem Walerego Szafranskiiego naczelnika gminy Rudka i temuż rezolucyę z dnia 30 listopada 1892 l. 28232 pozwalającą wpisu prawa własności podług realności whl. 119 ks. Rudka objętej na rzecz spadkobierców Zofii z Jasińskich Kukułkowej dla tychże niewiadomych przeznaczoną doręczył.

Tarnów, dnia 30 listopada 1892.

L. 75461 [1041 3—3]

C. k. Sąd pow. del. S. I. dla miasta Lwowa i tegoż przedmiśle w sprawach cywilnych oznajmia nieobecnemu Ignacemu Ciężkiemu, że przeciw niemu przez Jana Deskura pozew o zapłacenie kwoty 280 zł. wniesionym został.

Gdy miejsce pobytu Ignacego Ciężkiego nie jest wiadomem, ustanawia się dla niego kuratorem ad actum dr. Tadeusza Sołowija adwokata we Lwowie a tegoż zastępcą adw. dr. Lisiewicza i powyższy pozew wyznaczając termin do wniesienia obrony na dzień 23 lutego 1893 o godz. 4 po połud. w sali rozpraw Nr. III. mianowanemu kuratowi się doręcza.

Wzywa się zatem Ignacego Ciężkiego, by ustanowionemu kuratorowi służące do swej obrony środki dostarczył lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące szkodliwe następstwa sam sobie przypisać będzie musiał.

Lwów, dnia 25 stycznia 1893.

L. 8121 [1035 3—3]

C. k. Sąd powiatowy w Kopyczyńcach zawiadamia Józefa Solnitzkiego w Bernie, któremu pozew Mojżesza Weidberga de praes. 21 grudnia 1891 l. 12754, pto 186 zł. 65 ct. dotąd nie mógł być doręczonym, że ustanowiono dla niego kuratorem c. k. not. Polańskiego w miejscu, i że do wniesienia obrony i dalszej rozprawy termin na dzień 23 marca 1893, godz. 9 rano, wyznaczono.

Wzywa się zatem pozwanego aby kuratorowi dostarczył środków do obrony lub wskazał sądowi innego zastępcę, inaczej bowiem złe skutki stąd wyniknąć mogące sam sobie będzie musiał przypisać.

C. k. Sąd powiatowy.
Kopyczyńce, d. 30 października 1892.

L. 678 [1017 3—3]

C. k. Sąd powiatowy w Czarnym Dunajcu zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Aleksandrę Bobek, iż Aleksander Bobek wniósł przeciwko niej pozew pto 20 zł. aw. zpn. wskutek czego jej kuratorem Jan Stopkę ustanowiono i termin do rozprawy na 23 marca 1893 wyznaczono.

C. k. Sąd powiatowy.
Czarny Dunajec, dnia 9 lutego 1893.

L. 922 [601 3—3]

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Przemyślu wdraża na prośbę Abrahama Schenkel de praes. 18 stycznia 1893, l. 922 postępowanie amortyzacyjne co do zaginionego mu rzekomo weksla o brzmieniu n. Pr. 126 Fl. 49 Kr. öst. Währ. sechs Monate a Datto zahlen Sie gegen diesen Prima Wechsel an die Ordre von mir selbst die Summe von Gulden Einhundert sechs und zwanzig 49 Kr. öst. Währ. den Werth in Waaren und stellen ihn auf Rechnung laut Bericht. Frau Adele Korn in Przemyśl. Zahlbar in Przemyśl in Dorso. Tarnów am 21 Juli 1892. R. Stegmann m. p. R. Stegmann m. p. Adele Korn m. p.

Poleca się tedy posiadaczowi tego wekslu, aby takowy Sądowi do dnia 15 marca 1893 przedłożył, pod zagrożeniem skutków w art. 73 ust. weks. przewidzianych.

Przemyśl, 21 stycznia 1893.

L. 18786 [685 3—3]

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na żądanie Anny ze Szumyłów Krembuzskiej wdrożył dochodzenia wskazane przepisem §. 7 ustawy z 16 lutego 1883 l. 20 dpp. i §. 24 ustawy cyw. celem uznania za zmarłą Maryi z Kempów Szumyłowej, urodzonej w Jaksmanicach dnia 8 września 1826.

Ze zeznań przesłuchanych świadków okazuje się że Marya z Kempów Szumyłowa przed przeszło 20 laty po sprzedaży swego gruntu opuściła Jaksmanice wraz ze swoim mężem Stefanem Szumyłą wydalwszy się w niewiadome miejsce.

Po opuszczeniu Jaksmanic bawiła Marya z Kempów Szumyłowa przez około 3 miesiące w Świetelnikach u swej siostry Anny Pawłowskiej skąd również odeszła w niewiadome strony. Od tego czasu zaginęły o niej śluchy.

Wzywamy tedy wszystkich którzyby mieli jaką wiadomość o Maryi z Kempów Szumyłowej, aby takową do 15 lutego 1894 udzielili bądź Sądowi bądź też adw. dr. Wacławowi Skórskiemu jako sądownie ustanowionemu kuratorowi ad actum teje, a to tem pewniej, ile, że po upływie tego terminu nastąpi uznanie za zmarłą Maryi z Kempów Szumyłowej.

Z c. k. Sądu obwodowego.
Przemyśl, dnia 31 grudnia 1892.

L. 18301 [699 3—3]

K. k. Kreisgericht in Kolomea in der Wechselsache des Abraham Majer Glasberg gegen Anzel Glasberg pto 150 fl. öw. s. Ng.

hat für den, dem Wohnorte nach unbekannt Belangten Anzel Glasberg zum Curator den Advocaten Dr. Kraświecki mit Vertretung des Advocaten Dr. Milgram bestellt, und an den Ersteren die Zahlungsaufgabe vom 8 October 1892 Zl. 4692 zugestellt.

Vom k. k. Kreisgerichte.
Kolomea, am 10 December 1892.

L. 1753 [733 3—3]

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie wdraża na prośbę Julii Polańskiej de praes. 13 stycznia 1893 l. 1753 postępowanie amortyzacyjne względem weksla z daty Lwów 6 lutego 1866 na 100 zł. wa. opiewającego; przez Gabryela Koppensteina wystawionego i na jego zlecenie w rok od daty we Lwowie płatnego, przez Henryka Hubera w Weinbergen jako akceptanta podpisanego a przez Gabryela Koppensteina na Julię Polańską dnia 6 kwietnia 1866 żyrowanego i wzywa niniejszym edyktem każdego, w którego ręku rzeczony weksel się znajduje, ażeby takowy w ciągu 45 dni, licząc od dnia trzeciego ogłoszenia niniejszego edyktu w Gazecie Lwowskiej, sądowi tem pewniej przedłożył, ile że po bezskutecznym upływie tego czasokresu weksel ten na ponowne żądanie Julii Polańskiej za amortyzowany uznany zostanie.

C. k. Sąd krajowy.
We Lwowie, 21 stycznia 1893.

L. 6909 [781 3—3]

C. k. Sąd powiatowy w Nowymtargu podaje do wiadomości że dnia 19 stycznia 1890 zmarła w Bańskiej Magdalega z Drenków Zapołoczna bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.

Sąd nieznając miejsca pobytu Agnieszki Pawlikowskiej ustanowionej spadkobierczyni wzywa ją aby w przeciągu roku jednego licząc od dnia ogłoszenia zgłosiła się w sądzie tutejszym i wniosła oświadczenie do spadku w przeciwnym razie spadek będzie przeprowadzony z zgłaszającymi się dziedzicami i kuratorem Janem Strzępem dla niewiadomej ustanowionym.

C. k. Sąd powiatowy.
Nowy targ, dnia 24 grudnia 1892.

L. 8054 [693 3—3]

Niewiadomych z miejsca pobytu Józefa Wilka i Jadwige Wilkową zawiadamia się, że pozew Józefa Nowaka przeciw nim i Józefie Słękowej o własność i wyłączenie niektórych parcel z wykazu hip. 19 gm. Kiełków, doręczono ustanowionemu dla nich kuratorowi Tomaszowi Janowiczowi sposobem obrony podać lub innego zastępcę ustanowić, albo sami do sądu zgłosić się mają.

C. k. Sąd powiatowy.
Radomyśl, 19 października 1892.

L. 629 [632 2—3]

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Jasle wskutek wniesionego przez Adama Kalinkę przeciw Wiktorowi Klobassie Zrenckiemu pozwu wekslowego de praes. 13 stycznia 1893 l. 243 pto 12000 zł. wa. zpn. ustanowił dla pozwanego Wiktora Klobassy Zrenckiego jako z miejsca pobytu niewiadomego kuratorem dr. Fr. Ks. Wiedigera adwokata krajowego w Jasle i temuż ts. nakaz zapłaty z dnia 14 stycznia 1893 l. 243 na wyż rzeczony pozew wydany doręczył.

Wzywa Sąd zatem Wiktora Klobassę Zrenckiego, ażeby albo ustanowionemu kuratorowi potrzebnych informacji do obrony udzielił, albo innego zastępcę sądowi wskazał, gdyż inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.
Jasło, 4 lutego 1893.

L. 6170 [726 3—3]

C. k. Sąd powiatowy w Nisku zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Marcina Piłata ze Walenty Piłat wniósł przeciw niemu pozew de praes. 1 sierpnia 1892 l. 6170 o zapłacenie 200 zł. aw. że termin do rozprawy na dzień 15 maja 1893 o godz. 10 przed południem wyznaczono a kuratorem dlań Romana Łapińskiego notariusza z substytucją p. Pomiankowskiego ustanawia.

Wzywa się go, by kuratorowi potrzebnych informacji udzielił, lub innego pełnomocnika sądowi wskazał.

Nisko, dnia 20 sierpnia 1892.

L. 7646 [724 3—3]

Zawiadamia się niewiadomą z miejsca pobytu Antoninę z Czernskich Zamojską, iż ojciec jej Ludwik Czernski umarł w dniu 26 lipca 1886 w Posadowy bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.

Rzeczą jest jej w ciągu jednego roku do spadku po nim zgłosić się osobiście lub przez wykazanego pełnomocnika, gdyż inaczej ustanowiony dla niej kurator Jan Razowski imieniem jej deklarację spadkową wnieść, a przypadająca jej czysta część spuścizny sądownie przechowaną będzie aż do jej śmierci, względnie uznania jej za zmarłą.

C. k. Sąd powiatowy.
Grybów, dnia 20 grudnia 1892.

L. 737 [1082 1-3]
Zawiadamia się niewiadomego z miejsca pobytu Mikołaja Święcha, że przeciw niemu wniósł Dawid Kornfeld pozew drobiazgowy de praes. 21 stycznia 1893 l. 737 pto 50 zł., że na takowy termin do rozprawy na dzień 6 marca 1893 wyznaczono i że dla niego kuratorem ad actum adw. dr. Strowskiego ustanowiono.

Wzywa się go zatem, ażeby się z ustanowionemu dla niego kuratorem porozumiał, lub innego zastępcę sądowi przedstawił.

C. k. Sąd powiatowy.
Ropczyce, 26 stycznia 1893.

L. 6464 [1091 1-3]
C. k. Sąd krajowy we Lwowie wiadomo czyni, iż wskutek wiesionej dnia 9 lutego 1893 do l. 6464 prośby Mayera Grabsteina o wydanie na rzecz jego przeciw Izakowi Lauterpacht z życia i miejsca pobytu niewiadomemu nakazu zapłaty sumy 575 zł. wa. zpn. ustanawia dla Izaka Lauterpachta kuratora.

Powyzsza uchwała doręcza się z życia i miejsca pobytu niewiadomemu Izakowi Lauterpacht do rąk równocześnie w osobie adw. dr. Liliena, z zastępstwem adw. dr. Ziona ustanowionego kuratora.

Wzywamy niniejszym edyktem Izaka Lauterpachta, aby w należyłym czasie u ustanowionego kuratora lub też w sądzie osobicie albo przez innego zastępcę się zgłosił i celem przestrzeżenia swoich praw stosownych środków użył, ile że z zaniedbania wyniknąć mogące niekorzystne skutki sam sobie przypisza.

C. k. Sąd krajowy.
Lwów, dnia 11 lutego 1893.

L. 14539 [951 1-3]
Sąd Tarnobrzegi podaje do wiadomości, że 5 sierpnia 1889 w szpitalu garnizonowym lwowskim zmarł Paweł Mysza beztestamentalnie.

Wzywa się wszystkich roszejących sobie z jakiegobądź tytułu prawa do spadku, by w przeciągu jednego roku zgłosili się z prawami swoimi, wnieśli oświadczenie przyjęcia spadku, w przeciwnym razie spadek, dla którego adwokat dr. Surowiecki kuratorem ustanowiony został, przyznany będzie tym, którzy tytuł prawa dziedziczenia wykazą, lub jeżeliby się nikt nie oświadczył, spadek wysokiemu skarbowi przyznanym zostanie.

C. k. Sąd powiatowy.
Tarnobrzeg, 5 grudnia 1892.

L. 24166 [939 1-3]
Zawiadamia się nieznanego z miejsca pobytu Wojciecha Nagę, że tusad. rezolucją z dnia 30 października 1892 l. 24166 dotyczącą wykreślenia z karty ciężarów ciała hipotecznego w. h. l. 442 ks. gr. Zukowice prawa odkupu na jego rzecz wpisano i intabulacji prawa własności do ciała hip. w. h. l. 442 i 447 tej samej księgi gruntowej doręczoną została kuratorowi adwokatowi dr. Adolfowi Ringelheimowi w Tarnowie.

C. k. Sąd pow. m. deleg.
Tarnów, 30 października 1892,

L. 12388 [944 1-3]
C. k. Sąd powiatowy w Bochni ustanawia w sprawie egzekucyjnej Wolfa Springuta przeciw niewiadomemu z pobytu Hajmanowi Klausnerowi o 22 zł. 18 ct. o sprzedanie sumy 48 zł. na realności lw. 29 Bogucice zaintabulowanej kuratorem adw. dr. Trybulca w Bochni i temu dotyczące rezolucje doręcza.

C. k. Sąd powiatowy.
Bochnia, 28 listopada 1892.

L. 8482 [850 1-3]
C. k. Sąd obwodowy zawiadamia Maksymiliana Weila z miejsca pobytu niewiadomego, że z powodu zainatbulowania Salomona Dąba za właściciela realności whl. 228 w Rzeszowie celem doręczenia uchwały intabulacyjnej z dnia 18 czerwca 1891 l. 5077 ustanowiono mu adwokata dr. Reicha kuratorem i powyższą uchwałę doręczono.

Rzeszów, 20 października 1892.

L. 18504 [852 1-3]
C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Julię Lachowicz, że na skargę Piotra Dobrzańskiego de praes. 9 grudnia 1892 l. 18504 o unieważnienie małżeństwa wyznaczono termin do rozprawy na dzień 18 kwietnia 1893 o godzinie 10 przed południem na którym strony osobicie w tut. sądzie stawić się mają.

Wzywa się zatem niewiadomą z miejsca pobytu Julię Lachowicz ażeby albo ustanowionemu kuratorowi udzieliła ze swej strony dowodów, albo też innego pełnomocnika sądowi przedstawiła.

Tarnopol dnia 31 grudnia 1892.

L. 16451 [1071 1-3]
Zawiadamia się niewiadomego z miejsca pobytu Jana Wielgosa, że wskutek pozwu Mechla Landesmanna przeciw niemu pto 3 zł. 76 ct. w. a. wyznaczono do rozprawy drobiazgowej termin na 28 kwietnia 1893 o godz. 9 przed poł. i ustanowiono dla niego kuratora p. Emila Witkiewicza.

Wzywa się zatem pozwanego, aby kuratorowi udzielił dowodów, albo też innego pełnomocnika sądowi przedstawił.

C. k. Sąd powiatowy.
Brzozów, dnia 15 stycznia 1893.

L. 2459 [1060 1-3]
C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie uwiadamia nieznaną z miejsca pobytu Annę Maryę Florschową że w sprawie hipotecznej Władysława, Katarzyny Pankowskich o wydzielenie parc. bud. lk. 39 z ciała hipotecznego lwh. 214 ks. gr. gm. Grabówka objętego celem doręczenia uchwały hipotecznej z dnia 28 września 1892 l. 19361 kuratorem dla niej ustanowionym został dr. Jan Stec adwokat w Tarnowie.

C. k. Sąd obwodowy.
Tarnów, dnia 9 lutego 1893.

L. 2995 [1094 1-3]
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Izaka Rotha, że w sprawie wekslowej o 70 zł. wa. zpn. Rafała Gutwirtha przeciw niemu kuratorem dlań adw. dra Apfelbauma ze substytucją adw. dra Rosta ustanowiono i kuratorowi nakaz zapłaty z dnia 16 lutego 1893 l. 2995 doręczono.

C. k. Sąd obwodowy.
Tarnów, dnia 17 lutego 1893.

L. 3006 [1095 1-3]
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Jana Głowackiego, że w sprawie wekslowej Alfreda Pollaka przeciw niemu o 141 zł. 29 ct. wydano nakaz zapłaty z d. 16 lutego 1893 l. 3006 i takowy ustanowionemu kuratorowi dr. Kronhelmowi w Tarnowie doręczono.

C. k. Sąd obwodowy.
Tarnów, dnia 16 lutego 1893.

Doniesienia prywatne.

Morszyńska bromowa Sól do kąpieli

sporządzona pod kontrolą Towarzystwa lekarzy Galicyjskich, najlepszy środek przeciw żolzie, cierpieniu skóry, wy pocinom kostnym, stawowym i błon surowicznych etc. etc. w szczególności przeciw zbytniej otyłości

Wyszczególniona na 10 wystawach.
Do nabycia we wszystkich większych aptekach i składach wód mineralnych. 59

Wspaniałe wzory dla prywatnych odbiorców darmo i franko.

Bogate księgi wzorów jak niebywały, dla krawców ni frankowane.
Nie dają opustu na 2¹/₂ albo 3¹/₂ reńskiego od metra, ani podarków dla krawców, jak to konkurencyja na koszt ostatniego odbiorcy czyni, ale mam stałe ceny netto, aby każdy prywatny odbiorca tanio a dobrze kupił. Dlatego proszę tylko moje księgi wzorów sobie przedłożyć każda. Prześrzegam również przed podwójnymi listami o opuszczeniu cen, jakie konkurencyja wysyła.

Materje na ubrania

Peruwienne i Boskiny dla wysokiego kjeru, przepiśowe materje na mundury dla c. k. urzędników, także dla weteranów, straży ogniowej gimnastyków, na liberye; sukna n- bilardy i stoły do gry, do pokrycia wozów, guntle i niepr. emakalne sukna na ubrania podróżne, materje do prania, pledy pod różną odz. 4 do 14 w. a.

Kto istotnie warte pieniędzy, uczciwie, trwale, czysto wełniane sukna otrzymać, a nie tanie szmaty kupić pragnie, które ledwo warte kosztu krawca, niech się zwróci do firmy:

Jan Stikarofsky w Bernie (Manchester — Austrii)

największy skład fabryczny sukna w wartości 1¹/₂ miliona zł

Aby wielkość i siłę konkurencyjną mojej firmy wykazać, muszę oświadczyć, że łączę w mem ręku największy eksport sukna w Europie, fabrykację kamgaru, dodatków krawieckich i wielką introligatornię tylko dla własnego użytku.

Aby się o tem przekonać można, zapraszam P. T. Publiczność mającą sposobność po temu do zwiedzenia mojego sklepu, w którym 150 ludzi jest zajętych.

Przesyłki tylko za zaliczką.
Korespondencje po niemiecku, po czesku, po węgiersku, po polsku, po włosku, po francusku i angielsku. 268

Ogłoszenie. 271

Dom komisowy dla ziemian w Stanisławowie przyjmuje zamówienia na nasienie koniczyny czerwonej i białej, lucerny francuskiej i węgierskiej, tymotki i wszelkie nasiona warzywne, które sprowadza na podstawie zrobionego układu — z zagranicy, szczególnie nasienie koniczyny pod pisemnym zapewnieniem koncesyjonowanej stacyi doświadczalnej, że nie zawiera kianianki, w którą produkcya krajowa, jak doświadczenie nauczyło, bardzo obfituje, dlatego stała się do siewu niepewną czyli zawodną.

Zgłoszenia upraszamy adresować:
Dom komisowy dla ziemian
w Stanisławowie.

Ogłoszenie.

Towarzystwo Zaliczkowe z ograniczoną poręką w Starym Sączu.

Dnia 26 marca 1893 odbędzie się w sali radnej Magistratu Starego Sącza o godzinie 2 popołudniu

Zgromadzenie Ogólne 292

Towarzystwa zaliczkowego w Starym Sączu na które się P. T. członków tegoż Towarzystwa zaprasza.

Przedmiotem obrad będzie:

- 1) Sprawozdanie Dyrekeji i Rady nadzorczej z czynności roku 1892.
- 2) Rozdział czystego zysku z roku 1892 ustanowienie kwoty do funduszu zapasowego i ostateczne ustanowienie dywidenty za rok 1892.
- 3) Wybór Prezesa do Rady nadzorczej.
- 4) Udzielenie absolutorium Dyrekeji za rok 1892.

Zastępca Prezesa Rady nadzorczej
Józef Oskard.

K. k. priv. allg. österr.

Boden - Credit - Anstalt.

Bei der am 15 Februar 1893 stattgefundenen neunundsechzigsten Verlosung der 3% Prämien-Schuldverschreibungen, Emission 1880 der k. k. priv. allgemeinen österr. BodenCredit-Anstalt wurden folgende Obligationen gezogen:

In der Gewinnziehung:

Serie 1457	Nr. 81	mit dem Treffer von fl. 45.000
" 3448	" 81	" " " " " " " " 2.000
" 2829	" 85	" " " " " " " " 1.000
" 3418	" 27	" " " " " " " " 1.000

In der Tilgungziehung:

Serie 336 Nr. 1-100	Serie 377 Nr. 1-100
" 1018 " 1-100, " 1121 " 1-100	" 2162 " 1-100, " 2631 " 1-100
" 2857 " 1-100, " 3045 " 1-100	" 3411 " 1-100, " 3483 " 1-100

Die Einlösung der gezogenen Prämien-Schuldverschreibungen erfolgt am 1-ten Juni 1893 an der Cassa der k. k. pr. allg. österr. BodenCredit-Anstalt in Wien. Mit diesem Termine erlischt die weitere Verzinsung.

Die Coupons verlosteter Prämien-Schuldverschreibungen werden zufolge Art. 146 der Statuten zwar fortan ausgezahlt, jedoch wird der Betrag derselben bei der Einlösung der Schuldverschreibungen vom Capital in Abzug gebracht.

Für die Prämien-Schuldverschreibungen, welche in obiger Tilgungziehung gezogen wurden, erhält der Besitzer nebst dem Capitalsbetrage von fl. 100 österr. einen mit derselben Serie und Nummer bezeichneten Gewinnst - Schein, welcher auch weiter an den Gewinnziehungen theilnimmt.

Die nächste Verlosung findet am 15 Mai 1893 statt.

Aus den früheren Ziehungen sind nachfolgende fällige 3 pr. Prämien-Schuldverschreibungen dieser Emission bisher zur Einlösung nicht präsentirt worden:

Serie 235 Nummer 88, Serie 295 Nummer 43,
Serie 659 Nummer 54, Serie 1084 Nummer 92,
Serie 2562 Nummer 82.

aus den Tilgungziehungen

sind von nachfolgenden Serien noch Prämien-Schuldverschreibungen ausständig:

Serie: 21, 32, 36, 48, 55, 118, 142, 154, 189, 198, 222, 237, 244, 245, 246, 286, 301, 304, 318, 320, 322, 381, 382, 418, 447, 455, 467, 469, 484, 544, 545, 577, 610, 650, 690, 701, 706, 707, 711, 745, 771, 782, 825, 842, 853, 870, 874, 879, 944, 982, 946, 991, 1008, 1014, 1028, 1029, 1031, 1040, 1045, 1062, 1076, 1081, 1088, 1107, 1138, 1140, 1185, 1187, 1188, 1227, 1240, 1260, 1269, 1273, 1292, 1294, 1300, 1307, 1318, 1323, 1340, 1372, 1383, 1463, 1478, 1505, 1508, 1513, 1516, 1533, 1576, 1581, 1635, 1639, 1651, 1684, 1686, 1718, 1755, 1766, 1796, 1804, 1815, 1817, 1820, 1831, 1844, 1845, 1863, 1868, 1897, 1919, 1921, 1931, 1956, 1960, 1969, 1986, 1997, 2030, 2064, 2109, 2138, 2185, 2214, 2219, 2253, 2260, 2304, 2319, 2324, 234, 2406, 2434, 2439, 2443, 2460, 2464, 2491, 2500, 2529, 2554, 2594, 2620, 2625, 2654, 2666, 2677, 2713, 2715, 2738, 2749, 2793, 2795, 2797, 2826, 2829, 2835, 2839, 2842, 2876, 2897, 2907, 2912, 2913, 2919, 2925, 2927, 2938, 2964, 2973, 2974, 2978, 3000, 3004, 3012, 3017, 3020, 3043, 3056, 3062, 3068, 3080, 3094, 3182, 3189, 3122, 3127, 3165, 3173, 3174, 3178, 3182, 3189, 3213, 3214, 3223, 3242, 3308, 3322, 3378, 3413, 3430, 3431, 3447, 3516, 3533, 3539, 3552, 3576, 3578, 3591, 3612, 3615, 3649, 3684, 3698, 3700, 3761, 3817, 3832, 3840, 3841, 3900, 3935, 3939, 3958, 3975.
--

Wien, den 15 Februar 1893.

Die Direction.

Obwieszczenie.

Tegoroczny pierwszy główny 8-dniowy jarmark na konie, odznaczający się doboorem koni poprawnej rasy, odbędzie się w Tarnowie, stacyi kolejowej, dnia 30 marca 1893 i następnych.

Magistrat m. Tarnowa
dnia 28 stycznia 1893.

!Stary!

założony w 1870 roku wyłączny
handel herbaty

J. WOHLA

we Lwowie, ul. Sykstuska 6.

poleca Szan. Publiczności

na porę zimową

doskonałą herbatę

chińską, rossyjską i angielską.

Zamówienia uskutecznia się sumiennie

i spiesznie. Opakowanie franko. 33

MASĆ NASKÓRNA MOULIN

VIRESIT EUNDO

W PARYŻU.

Masło ta leczy wrzodzianki, przyszcze, czerwoność, krosty, wędry, wysypkę, liszaje, hemoroidy, swędzące chroniczne, łupież i wyrzuty na częściach ciałałach porostłych włosami i wszelkie słabości naskórne; wstrzymuje natychmiast wypadanie włosów na brwiach i głowie i skutecznie działa na porost włosów.

Stoik 2¹/₂ franków we Francji w Paryżu w aptece p. MOULIN 30, rue Louis-de-Grand

We Lwowie w apt. pp. Mikolaseha i Wewiórskiego — w Krakowie w apt. pp. Trauczyńskiego, Redyka i Wiszniewskiego. 51

Ogłoszenie. 291

Towarzystwo dla handlu, przemysłu i rolnictwa w Gorlicach

Stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Zwyczajnie

Ogólne zgromadzenie

odbędzie się w dniu 25 lutego b. r. w biurze Towarzystwa o godzinie 11 przed południem.

Porządek dzienny:

- 1) Odczytanie protokołu z ostatniego ogólnego zgromadzenia.
- 2) Sprawozdanie Dyrekeji z czynności i rachunków za rok ubiegły.
- 3) Sprawozdanie Rady Nadzorczej z wnioskiem komisji kontrolującej względem udzielenia Dyrekeji absolutorium z czynności i rachunków.
- 4) Wnioski Rady Nadzorczej o zatwierdzenie uchwalonego rozdziału zysków.
- 5) Zatwierdzenie wyboru 4 członków Rady Nadzorczej.
- 6) Ukonstytuowanie się Rady Nadzorczej.
- 7) Wnioski samoistne.

Zamknięcie rachunków i bilans za r. 1892 złożone są w biurze Towarzystwa dla przejrzania przez P. T. Członków Towarzystwa.

Gorlice, dnia 17 lutego 1893.
Z Rady nadzorczej Towarzystwa dla handlu, przemysłu i rolnictwa.

Sekretarz za prezesa
dr. K. Neumann m. p. W. Biechoński mp.

Obwieszczenie. 292

W niedzielę dnia 26 lutego 1893 o godz. 6 wieczór odbędzie się w biurze Towarzystwa VIII

Walne Zgromadzenie

członków Towarzystwa kredytowego dla handlu i przemysłu w Grzymałowie, na które członków tego Towarzystwa się zaprasza.

Jako legitymacya służy książeczka udziałowa.

Porządek dzienny:

- 1) Sprawozdanie rachunku za rok 1892 i udzielenie absolutorium Dyrekeji i radzie nadzorczej.
  - 2) Powzięcie uchwały względem zasilenia funduszu rezerwowego i nad rozdzielem zysku.
  - 3) Wybór 3 członków rady nadzorczej i 1 zastępcę teje i
  - 4) Wybór jednego zastępcy dyrekeji. Grzymałów, dnia 17 lutego 1893.
- Rada nadzorcza Towarzystwa kredyt. dla handlu i przemysłu w Grzymałowie, stowarzyszenie zarejestr. z nieograniczoną poręką.
- Berl Geusa sekretarz
Jakob Frisierer sekretarz

G. Henneberg's Seiden-Fabrik

in Zürich sendet „zollfrei“ an Private:

schwarze, weisse und farbige Seidenstoffe von 45 kr. bis fl. 11.65 p. Meter — glatt, gestreift, karrirt, gemustert etc. (ca. 240 versch. Qual. u. 2000 versch. Farben, Dessins etc.)

Seiden-Damaste v. fl. 15 — 11.65 Seiden-Ballstoffe 45 — 11.65

Seiden-Foulards — 85 — 3 — Seiden-Bastkleider

Seiden-Grenadines — 85 — 7.25 Seiden-Bastkleider

Seiden-Bonnelines 1.20 6. per Robe 10.50 — 42.80

Seiden-Armüres, Merveilleux, Duchesse etc.

porto- und zollfrei in's Haus Muster umgehend. in n.

Schweiz kosten 10 kr., Postkarten 5 kr. P. n.

Seiden-Fabrik G. Henneberg, Zürich.

königl. und kaiserl. Hoflieferant. 121

Nowo założony
zakład artystyczno-
fotograficzny

Marina

Lwów,
ul. Fredry 1. 7.
(pałac hr. Fredry).

urządzony z komfortem, wedle najnowszych wymagań, wykonuje zdjęcia, powiększenia do naturalnej wielkości, liczne grupy, reprodukcje z najgorszych fotografii, z portretów, zdjęcia architektoniczne, kolorowania akwarelowe i olejne, fotografie platynowe, w ogóle wszelkie najtrudniejsze zamówienia w zakres artystyczno-fotograficzny wchodzące. Zakład otwarty od godziny 9 rano do 6 po południu — w niedzielę i święta tylko do godziny 2 po południu. 31

Drobne ogłoszenia od wyrazu petitem centa, tustym petitem 2 centy.

Od 1 stycznia 1893 zaprowadzamy niniejszą rubrykę w inseratowym dziale po 1 cencie słowo drukim petitowym, po 2 centy od słowa tustym petitum lub jego miejsca. 62

Marjówka Zakład wodoleczniczy obok Lwowa poczta Lwów — Emil Bertemiljan Brajer właściciel, dr. Wiktor Legeżyński lekarz kierujący. — Wszelkich informacji udziela Zarząd tegoż Zakładu. 286

Wynajmę rocznie koło Lwowa cztery pokoje i kilka lub kilkanaście morgów gruntu Odpowiedź poste restante Lwów, M. N. O. 284

Czajniki metalowe niklowane po
zł. 2.50, 3, 3.50 i 4

poleca **Piotr Chrzastowski**, handel żelazny we Lwowie, plac kapitulny 1. 1 (naprzeciw Katedry). 215

Nowo otworzony handel
towarów kolonialnych
Leonarda Soleckiego
we Lwowie ul. Batoiego 1. 2
poleca wyborne
deserowe znane masło
czyżykowskie
1 kilogram. po zł. 1.36 i 1.28

Inne towary w zakres handlu mego wchodzące, jakoto cukier, kawa, herbata, wina, koniaki itp. sprzedaje po cenach możliwie najniższych. 229
Najlepsze drożdże codziennie świeże..

Przed południem kieliszek starej czystej żytniej wódki najzdrowszy, pobudza apetyt i pomnaża trawienie

BALLABANÓWKA

wywiera zupełnie ten sam skutek jak prawdziwy koniak na ustrój ludzki.

Butelka duża 90 ct. poleca handel

Karola Ballabana
we Lwowie.

Zaskawie obstalunki z prowinyi odwrotną pocztą lub koleją skutecznia. 153

Analiza cen

i zarazem 294

Podręcznik dla budowniczych

Władysława Skwarczyńskiego,

inżyniera Namiestnictwa.

Do nabycia u autora we Lwowie, ul. Pańska 1. 27. Zbrozuruwana 6 zł., oprawna w płótno zł. 6 ct. 50 bez przesyłki. — Dzieło zalecone przez Towarzystwo politechniczne we Lwowie.

Zawiadamiam niniejszem zamiejscowych moich P. T. Klientek, że **pracownicę sukien damskich** przeniosłam na ul. Kochanowskiego 1. 10 (Rury). Zamówienia wykonuję wedle wzorów polskich, paryskich i berlińskich z wszelką starannością i punktualnością. Sabina Saganowska.

Kto chce się ochronić raz na zawsze od bólu zębów, wzmacnić dziąsła, poprawić smak i odświeżyć jamę ustną niech używa **DENTYNE**
Cena fiaski 80 ct. wraz z sposobem użycia. 285
Nabywać można jedynie w **składzie materyałów Leopolda Lityńskiego**, we Lwowie ul. Kopernika 1. 2.
Na prowincye wysyła się odwrotną pocztą.

Pożyczki 10 i 20 tysięcy poszukuję na drugim miejscu hipoteki. — **Willa w Zakopanem** nowa z komfortem i umebowaniem, zaraz do sprzedania za 9000 rubli. — **Majątek ziemski z lasem** poszukuję do kupna za cenę od 80 do 120 tysięcy. 221

J. Próchnik

we Lwowie ulica Jagiellońska 1. 2

Lwowskie laboratorium chemiczne świadectwem z dnia 30 marca 1892 do 1. 19148 stwierdziło, że jedynie

Tutki cygaretowe nieklejone

wyrobu

S. W. Niemojowskiego

są znakomite i zupełnie zdrowie nieszkodliwe.

Nabyć można w sklepach **S. W. NIEMOJOWSKIEGO** we Lwowie, ul. Teatralna 3, ul. Jagiellońska 6, w Krakowie, Sukiennice 28, oraz we wszystkich znaczniejszych handlach i trafikach. 258

Ostrzega się przed licznymi naśladownictwami.

Wysyłka na prowincję odwrotnie, opakowanie gratis przy odbiorze 5000 sztuk franko.

Jan Ihnatowicz

poleca 43

najprzedniejsze perfumy, wody toaletowe, odszczególnione 10 medalami zasługi i 2 dyplomy uznania — mianowicie:

Perfumy: jasmিনowa, fiołkowa, różana, rezedowa, kanwaliowa, Ylang-Ylang, Opoponax, Jockey-Club, heliotropowa, Ess Bouquet, piżmowa, Millefleur-s, itp. Flakoniki po 25, 40, 75 ct. 1 zł. 150 itd.

Perfumy królowej Marysielki. Flakon 2 zł. **Woda lwowska,** powszechnie uznana dla swego przyjemnego, orzeźwiającego i długo trwałego zapachu, do skrapiania sukien, chustek i rozpylania w salonie — Flakonik mniejszy 80 ct., większy 1 zł. 50 ct.

Woda warszawska, odznacza się przyjemnym kwiatowym zapachem Flakonik mniejszy 95 ct., większy 1 zł. 80 ct.

Woda lewandowa, podwójna i wo-wo-ambrowa, są powszechnie używane do rozpylania w salonach dla swego przyjemnego, miłego i łagodnego zapachu. Flakon 50, 70, 90 ct., zł. 1.20.

Wody kolońskie w kilku odmianach, dni i najprzedniejsze. Flakoniki po 15, 20, 25, ct. 40, 50, 80, 1 zł., 1.50.

Nabyć można we Lwowie w sklepach własnych: ul. Kopernika 1. 3, i ulica Halicka, w Krakowie Sukiennice 1. 20, w Czerntowcach Rynek 1. 2. — oraz we wszystkich pierwszorzędnych sklepach i aptekach.

Ogłoszenie.

290

Stosownie do przepisu §. 26 ust. o stowarzyszeniach podaje się do wiadomości interesowanych, że założone tu przed kilkoma laty stowarzyszenie wzajemnej pomocy rękodzielników pod wezwaniem św. Michała, z powodu braku członków zupełnie istnieje przestało.

Brody, 14 lutego 1893.

Karol Górka,

były dyrektor tegoż stowarz.

W Paryżu, 8, ulica Vivienne, i w głównych aptekach. 127

We Lwowie: w aptekach pp. Mikolascha, Wewiorskiego, Ruckera, Sklepińskiego i Beisera.

Dopiesz: Machan, Lwów.

Telefon nr. 36.

ED. MACHAN

we Lwowie, plac Józefa Bema.

Fabryka maszyn, odlewnia żelaza i metali, konces. zakład wodociągów i studzien wierconych

wykonuje

urządzenia wodociągów dla miast, domów prywatnych, kąpieli i dla zakładów przemysłowych, również wszelkie roboty wchodzące w zakres budowy maszyn. Utrzymuje składy

ruar, pomp, kurków, wentyli, zlewów, muszli, syfonów, części budowlanych i maszynowych.

Odlewy skutecznia się wedle własnych lub nadesłanych modeli.

(Lwów Impress.) 250

EQUITABLE

Towarzystwo ubezpieczeń życiowych w Stanach Zjednoczonych

jak z cyfer poniżej umieszczonych wynika jest:

1) największem Towarzystwem ubezpieczeń na kuli ziemskiej, jest

2) w Austro-Węgrzech koncesyonowane, tu musi rezerwę lokować i podlega tutejszym władcom i sądom, daje zatem

obok bardzo znacznych korzyści wynikających z systemu tontynowego

najzupełniejszą gwarancję.

Stan z końcem roku 1891.

Stan ubezpieczeń	2012,236.392
Rezerwa	274,763.843
Fundusz zisków	65,732.451
Nowe w r. 1891 zawarte ubezpieczenia	582,795.827

Przykład rezultatu tontyny 20-1 takiej: Pan J. K. mając przed 20 laty — lat 40, ubezpieczył 10,000 zł płatnych na wypadek śmierci jego, jednak pod tym warunkiem, że premię tylko przez 20 lat opłacać będzie. Opłacał on rocznie 388 zł, 30 ct. Obecnie mimo, iż jest przy życiu p. dniósł 1) gwarantowaną rezerwę zł. 5904 ct. 60, 2) nagromadzony zysk zł. 6135 ct. 40, razem zł. 12,040, a przytem był od pierwszej chwili na 10,000 na wypadek śmierci ubezpieczony.

Police „Equit bl“ są po 3 (względnie 2) latach płatne nawet w wypadek śmierci przez samobójstwo.

Reprezentacya dla Galicyi i Bukowiny
we Lwowie, ulica Wałowa

pod kierownictwem Jakóba Piepessa.

Starą wódkę żytnią, starą, ratafię,
rozolisy, likiery itp.

poleca c. k. uprzyw. 205

Rafinerya spirytusu, fabryka rumu, likierów i octu

Juliusza Mikolascha

we Lwowie.

Skład dla miasta Lwowa ul. Kopernika 9.